

6. İSTANBUL GÜVENLİK KONFERANSI

6TH ISTANBUL SECURITY CONFERENCE

**Kovid-19
Sonrası Geleceğin
Güvenlik Kurumları ve
Stratejik Dönüşüm; Asker, Polis,
Jandarma, İstihbarat, Diplomasi
ve Sosyo-ekonomi**

**Security Institutions of the Future
and Strategic Transformation
After Covid-19; Army, Police,
Gendarmerie, Intelligence,
Diplomacy and
Socio-economy**

Tebliğ Özet Kitapçığı | Summary Booklet

Kurumsal
Destek

Millî Savunma ve Güvenlik Enstitüsü
National Defence and Security Institute

TASAM
TÜRKİYE STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
TURKISH ASIAN CENTER FOR STRATEGIC STUDIES

Altın
Sponsor

Gümüş
Sponsor

Bronz
Sponsor

Marka
Sponsoru

Medya
Sponsoru

TASAM YAYINLARI, Uluslararası İlişkiler Serisi

İSTANBUL, Ocak 2021
ISBN: 978-605-4881-44-4
70 Sayfa 21x29,7 cm

Editör: İzgi SAVAŞ
Yayın yönetmeni: İhsan TOY
Grafik Tasarım: Ahmet TECİK

Hırka-i Şerif Mah. Eski Ali Paşa Cad. No: 20 34087 Fatih, İstanbul, TR
Tel: +90 212 635 6151 (pbx) Faks: +90 212 532 5882
www.yayinlar.tasam.org • e-mail: ihsantoy@tasam.org • izgisavas@tasam.org

6. İSTANBUL GÜVENLİK KONFERANSI

Kovid19 Sonrası Geleceğin Güvenlik Kurumları ve Stratejik Dönüşüm: Asker, Polis, Jandarma, İstihbarat, Diplomasi ve Sosyo-ekonomi

6TH ISTANBUL SECURITY CONFERENCE

Security institutions of the Future and Strategic Transformation After Covid-19: army, Police, Gendarmerie, Intelligence, Diplomacy and Socio-economy

© *bilgisi*

Tebliğ özet kitapçığının tüm hakları TASAM Yayınları'na aittir.

ENERJİ GÜVENLİĞİ VE GÜVENLİK ÜZERİNE COVID-19 SÜRECİNİN ETKİLERİ

Prof. Dr. A. Beril TUĞRUL

İstanbul Teknik Üniversitesi

beril@itu.edu.tr; beril@beriltugrul.info

ÖZET

Enerji politikaları açısından “Enerji Güvenliği” ayrı bir önem taşımaktadır. Enerji politikaları; Paradoksal Enerji Üçlemesi (Trilemması) veya Üçlü Enerji Açmazı’ndan hareketle 6A enerji inisiyatifi bağlamında Enerji Arz ve Talep Güvenliğinin birbirine uyumunun sağlanması ile enerji güvenliği sağlanabilmektedir. Böylelikle de “Enerji Güvenliği”nden bahsedilebilir olmakta, enerji güvenliğinin sağlanmasıyla da “Enerji Politikaları”nın başarısından bahsedilebilmektedir. COVID-19 Pandemik Salgını ile birlikte, etkileri enerji konularında da ivedilikle görülmeye başlanmıştır. Enerji politik gelişmeler çoğu kez konjüktürel olayları tetikleyen metafor olduğundan enerji güvenliğini olduğu kadar dünya siyasetini ve global güvenliği etkileyebilecek potansiyele sahip olabilmektedir. Bu bağlamda pandemik COVID-19 salgınının enerji konuları üzerinden

enerji güvenliği ve güvenliğe ve de dolayısıyla siyasete olabilecek olası etkilerinin rasyonel irdelenmesi için (birbirlerini tetiklediklerinden) hepsini beraberce irdelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Enerji Güvenliği, Enerji Politikaları, Güvenlik, Küreselleşme

STRATEGIC MANOEUVRING IN ASIA: A STUDY OF INDIA AND CHINA

Prof. Mirza Asmer BEG

Department of Political Science, Aligarh Muslim University, Aligarh, India
asmerbeg@rediffmail.com

ABSTRACT

In the post-cold war world when new configurations of power are emerging in different parts of the world, Asia is also witnessing the emergence of a new conflict between India and China, as two pretenders of being major players on the global stage. China has increased its capabilities in a big way and has emerged as a major economic and military power in Asia. India also has grown fast and its economic and military potential, although not realised fully as yet, has tremendous prospects.

China sees India as a rival in Asia and is, therefore, acting to encircle India. Its efforts at befriending India's neighbours, especially Pakistan, Nepal and Sri Lanka and asserting its presence in the Indian Ocean has alarmed India. On the other hand, India is aggressively pursuing its 'Look East' policy. It is also being

supported by the U.S. in countering Chinese moves in the South China Sea and in the Far Eastern hemisphere. The U.s. sees China as a challenge to its global hegemonic designs.

This paper would try to study the tug-of-war between India and China and try to understand its consequences for the Asian region and for the world at large.

Keywords: China, Asia, India, Look east, power

ULUSLARARASI AKTÖRLERDEN TÜRKİYE'NİN KÜLTÜREL DİPLOMASİSİ

Prof. Dr. Uğur ÖZGÖKER

Arel Üniversitesi

Öğr. Gör. Güney Ferhat BATI

Kıbrıs Amerikan Üniversitesi

ÖZET

Diplomasi aslında bir sanat dalıdır. Bu sanat dalının farklı ahenklerle donanmasıdır. Ve silahsız bir savaştır da. Diplomasi retorik olarak tarih ve kültürel mirasları esas alan uluslararası bir sanattır. Kültürel diplomasi de kültürü büyük oranda bir toplumun, bir ülkenin, bir ulusun değerleri ile ilişkili verili bir değer olarak kabul eder. Çünkü bir kültürü bir başka bağlamda tanıtmak için öncelikle var olan bir olgunun kabulü gerekir. 1990'lı yıllar sonrası popülerleşen küreselleşme teorileri ve iletişim teknolojilerinin gelişmesi sonucu kültürel diplomaside teoriden ziyade pratiğe daha çok önem verilmiştir. Kültür diplomasisi, bir kamu diplomasisi çeşidi olarak devletler ve karşı taraflar arasında bir güven ilişkisi oluşturmak suretiyle yumuşak güç stratejisinin en önemli parçasını oluşturmaktadır. Kültür diplomasisi, ülkenin sahip olduğu kültürel zenginlikleri, tarihi, gelenek ve göreneklerini, dilini, doğal mirasını uluslararası bağlamda karşı tarafın ilgisini çekecek bir biçimde tanıtılması gibi konuları kapsamaktadır. Bu minvalde uluslararası aktörlerden Türkiye'nin sahip olduğu kültürel zenginlikler göz önüne alındığında politik bir enstrüman ola-

rak çok büyük bir potansiyel taşıdığını ifade edebiliriz. Türkiye'nin jeopolitik konumu da buna fazlasıyla elverişlidir. Türkiye'nin Balkanlar, Kafkasya, Ortadoğu ve Yakın Doğu ile olan siyasi, ekonomik, askeri ve sosyo-kültürel bağları diplomasi de etken ve etkin olduğunun göstergesidir. Ayrıca, kültür diplomasisinde yalnızca devletler değil, kültür ve sanat alanında çalışan her bir birey ve sivil toplum örgütleri de aktif olarak yer almakta ve ülkenin dış politikasına büyük ölçüde katkı sağlamaktadır. Bu çalışmamızda Türkiye'nin uluslararası aktörlerden biri olarak kültürel diplomasi çerçevesinde dünyamızda ki farklı coğrafyalarda uyguladığı ve uygulamaya koyduğu politikalar değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Diplomasi, Yumuşak Güç, Dış Politika, Kültür Politikaları, Türkiye

BİREYSEL HIZLI TOPLU-TAŞIM SİSTEMLERİ NEDEN EN GÜVENLİ VE STRATEJİK KENTSEL ULAŞIM SEBEBİ OLABİLİR?

Prof. Dr. Yavuz DUVARCI

İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü

ÖZET

Gerek toplu ulaşım gerek özel araba ile olsun bugünkü ulaşım sistemlerinin miyadı dolmak üzeredir; güvenli ve dürdürülebilir olmadıkları gibi, salgına karşı da dirençli değildir; artık mevcut altyapıların tıkanmaya yüz tuttuğu ve her anlamda sürdürülebilir olmadığı anlaşılmıştır. Artık yeni ortaya çıkan teknolojiler ve veri kontrol kapasitesinin artmasıyla birlikte, yepyeni çığır açıcı yeni ulaşım teknolojilerine yönelmenin zamanı gelmiş ve geçmektedir. Özellikle, Covid19 salgın gerçeğiyle yüzyüze geldiği bu yeni dönemde bilhassa insanların trafik tıkanıklığına maruz kalmadan daha küçük gruplar ve daha güvenilir, sürdürülebilir biçimde taşınabileceği bir toplu ulaşım türü olan PRT (Personal Rapid Transit – Bireysel Hızlı Toplu Ulaşım) sistemleri, günün salgın tehditlerine daha duyarlı biçimde geliştirilerek daha da etkin bir ulaşım şekli haline getirilebilir. Bu haliyle yeni ulaşım teknolojisinin ülkemizin Ar/GE gündemine getirilmesi halinde ülke şu stratejik avantajlara erişebilecektir: (a) kentlerimizin işleyişine, ve dolayısıyla ülkemizin kalkınmasına da ket vuran trafik tıkanıklığının önüne geçilmiş olacak, (b) kaza sayılarının azalması yanında salgına dirençli bir ulaşım sistemi beraberinde sağlık anlamında daha güvenli kentlere kavuşulacak, ve (c) bu tür yeni teknolojinin gelişimi-

ne yerli sanayi işbirliğinde önderlik ederek bilim ve sanayiye yeni bir ivme kazandırılacak, önemli bir teknolojiyi elinde bulundurmuş olacaktır. Özellikle yoldan kendi enerjisini şarj eden yenilikçi yaklaşımlarla da daha sürdürülebilir, kentsel mekanların daha çok yayalara ayrılabilmesi daha güvenli kentsel mekanlar elde edilmiş olacaktır.

COVID-19 VE NATO: ULUSLARARASI ÖRGÜTLERİN REFORM KAPASİTELERİ ÇERÇEVESİNDE BİR DEĞERLENDİRME

Doç. Dr. Arif BAĞBAŞLIOĞLU

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler (İngilizce) Bölümü

ÖZET

COVID-19 salgınının küresel nitelik kazandığı tarihten itibaren ekonomik ve siyasi ilişkilerden sosyal ve kültürel ilişkilere, bireylerin günlük alışkanlıklarından ülkelerin dış politikalarına kadar birçok konu üzerinde ani etkileri olmuştur. Bu yeni fenomen onlarca yıldır faaliyette bulunan uluslararası örgütlerin fonksiyonlarına, etkinliklerine ve meşruiyetlerine yönelik inancın sorgulandığı tartışmaları beraberinde getirmiştir. Salgın, güvenlik kavramının ve uluslararası aktörler açısından güvenlik algılamalarının değiştiği bir uluslararası konjonktürde ortaya çıkmıştır. Salgın, bir kez daha güvenliğin sadece devlet odaklı ve askeri güç temelli bir bakış açısıyla ele alınmayacağını ve sağlığın aslında bir güvenlik konusu olduğunu ve salgın hastalıkların uluslararası aktörlere yönelik bir güvenlik tehdidi olduğunu hatırlatmıştır.

NATO, kurulduğu tarihten itibaren uluslararası konjonktürdeki değişimler çerçevesinde güvenliğine yönelik tehdit ve riskleri yeniden tanımlayarak bunlarla mücadeleyi sağlayacak nitelikte politikalar uygulamaya çalışmaktadır. NATO'nun söz konusu değişimlere adapte olma özelliği, kurulduğunda 12 üyeli bölgesel kolektif savunma örgütünü 71. yılında 30 üyeli ve 40 ülke ile ortaklık ilişkileri kuran küresel bir güvenlik örgütüne dönüşmesine imkan sağlamıştır. NATO 2010'da yayınlanan son stratejik konseptinde sağlık risklerini güvenliğine yönelik tehdit olarak kabul etmiş olsa da COVID-19 salgını bu konuda diğer uluslararası örgütler gibi NATO'nun da yeteri kadar hazırlık yapmadığını göstermiştir. NATO'nun Av-

rupalı müttefikleri olan İtalya ve İspanya ile, salgının ilk ortaya çıktığı süreçte, istenilen düzeyde iş birliği ve koordinasyonu sağlayamaması, İttifak'a yönelik eleştirilerin odağını oluşturmuştur. Bu durum NATO'nun stratejik konseptini ve güvenlik tehditleri karşısındaki hazırlık durumunu sorgulatmış ve NATO'nun askeri tabiatı olmayan insan güvenliğine yönelik küresel tehditleri algılama ve gerekli tedbirleri alma konusundaki etkinliğinin yeniden gözden geçirilmesi ihtiyacını doğurmuştur. Salgın sınırları aşan, her türlü statüden bağımsız bir şekilde herkesi tehdit eden ve askeri nitelikte olmayan bir insan güvenliği sorunu olarak ortaya çıkmıştır. Bu yönüyle, COVID-19 salgını, sağlık sektörünün stratejik açıdan güvenlik sektörünün bir birleşeni olduğunu göstermekte ve salgın hastalıklar gibi farklı türdeki tehditlere karşı dayanıklılığın güçlendirilmesini NATO için bir zorunluluk haline getirmektedir. Bu çalışmada koronavirüs salgının genel olarak uluslararası örgütlere ve uluslararası dayanışmaya özel olarak ise NATO'ya yönelik etkileri uluslararası örgütlerin reform kapasiteleri, uluslararası toplum, uluslararası sistem ve çok taraflılık kavramları çerçevesinde ele alınacaktır. Çalışmanın temel iddiası NATO bağlamında değerlendirildiğinde kısa ve orta vadede salgının uluslararası sistemi tam olarak değiştirmekten ziyade salgın öncesinde zaten başlamış olan süreçlere etkilerinin olacağıdır.

Anahtar Kelimeler: NATO, uluslararası dayanışma, COVID-19, reform kapasitesi.

KOVID-19 SONRASI TEKNOLOJİ EKSENİNDE AFRİKA'DA GÜVENLİK DÖNÜŞÜMÜ

Doç. Dr. Asena BOZTAŞ

Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret ve Finansman Bölümü, aboztas@subu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3216-3010

ÖZET

Dünyada felaketler yılı olarak nitelendirilen 2020 yılının en büyük sorunu Kovid19 Pandemisi olmuştur diyebiliriz. Uluslararası sistemdeki tüm devletler ve toplumları tehdit eden salgından etkilenen Kitalardan biri de Afrikadır.

SARS, MERS, güvenlik, açlık, susuzluk, eğitim, sağlık vb. gibi Afrika toplumlarının halen mücadele verdiği sorunlar göz önünde bulundurulduğunda covid-19 pandemisinin **büyük etki uyandırmadığı gözlemlenmektedir**. Lakin, bu süreçte ve öncesinde dünyadaki teknolojik gelişmeler Afrika'daki güvenlik sorunlarını da bir çok alanda olduğu gibi etkilemiştir. Bu kapsamda çalışmanın içeriğinde öncelikle Afrika'da güvenlik sorununun nedenleri ve gelişimi incelenecek daha sonra ise bu sorunlarının teknolojiyle birlikte dönüşümü ile kovid-19 sürecindeki gelişimi ele alınacaktır. Neticede elde edilen problematiğe **çözüm önerileri sunulacaktır. Çalışmada**

öncelikle literatür analizi ve güncel veri analizi yapılarak çalışmanın argümanları hem nitel hem de nicel olarak güçlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Afrika, Güvenlik sorunları, Güvenliğin dönüşümü, post kolonyal düzen, Kovid-19.

KÜLTÜREL DİPLOMASİ

Doç. Dr. Aslı YAĞMURLU

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü
yagmurlu@ankara.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2046-5935.

ÖZET

Bildiride kamu diplomasisi ve yumuşak güç aracı olarak kültürel diplomasinin genel çerçevesi tartışılmaktadır. Bir toplumu veya topluluğu karakterize eden, onu diğerlerinden farklı kılan maddi ve/veya manevi değerler bütünü olarak tanımlanabilecek kültür kamu diplomasisi içinde çok önemli bir uygulama alanını oluşturmaktadır. Sanat, inanç, gelenekler, yaşam pratikleri, dil, törenler, ritüeller, araç-gereçler, müzik, giyim-kuşam gibi pek çok öge kültürün ayırt edici öğeleri olarak değerlendirilmektedir. Kültürel diplomasi, bir ulusun düşünce, bilgi, değerler, gelenek ve kültürünün uluslararası düzeyde sunumu ve uluslararası kamuoyunda ilişki ve karşılıklı bağ kurmak için kullanımı olarak tanımlanmaktadır. Kültürel diplomasi ile kısaca kültürel öğelerin hem bilinir kılınması hem tanıtılması hem de yayılması amaçlanmaktadır. Kültürel diplomasi kamu diplomasisinin teorik çerçevesini oluşturan yumuşak güç kavramının içinde yer almaktadır. Kültürel değerler, devletlerin yumuşak gücünü oluşturmakta ve onların uluslararası itibarlarını arttırıcı işlev görmektedir. Yumuşak güç araştırmaları içinde kültür ögesi, spor başarıları, ülkeye gelen turist sayısı, UNESCO Dünya Mirası listesindeki miras sayısı, müzik endüstrisinin büyüklüğü, Michelin yıldızlı restoran sayısı, ulusal dilin gücü, ülkedeki yabancı muhabir sayısı gibi kriterlerle ölçülmekte ve değerlendirilmektedir. Akademik yazında kültürel diplomasi, eğitim (okullar, üniversiteler, burslar), değişim programla-

rı, kültür enstitüleri, dans, spor, sinema, dil eğitimi, müzik, fotoğraf, arkeoloji, diziler, sergiler, gastronomi, edebiyat, resim gibi başlıklarda incelenmektedir. Kültürel diplomasinin genel olarak üç gruba yönelik olarak gerçekleştirildiği tespit edilmektedir. Birinci grupta, sanatçılar veya sporcular gibi elit gruplar yer almaktadır. İkinci grup Yunan toplumu gibi bir ülkenin tüm vatandaşlarına yönelik yürütülmektedir. Üçüncü grup ise diaspora olarak ifade edilen o ülkenin kendi sınırları dışında bulunan ve arasında dil birliği, ırk birliği veya vatandaşlık bağı olan gruplara yöneliktir. Kültürel diplomasi ile ilgili vurgulanması gereken en önemli nokta, ülkelerin kültürel diplomasi ögesi olarak kendi kültürlerinin içinden uluslararası düzeyde kabul görebilecek öğeleri seçerek sunduklarıdır. Günümüz küresel dünya düzeninde insan haklarına saygı ve demokrasi uluslararası norm olarak kabul görmekte ve bunu reddeden uygulamalar kabul görmemektedir. Dolayısıyla hiçbir ülke örneğin kendi kültürel pratiği olarak kız çocuklarının eğitim almaması gerektiğini uluslararası topluma sunmamaktadır. Ayrıca ideolojik veya ekonomik çıkarıya yönelik etkinliklerin de kültürel diplomasi içinde yer almaması gerektiği de genel kabul gören bir koşuldur.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Kültürel Diplomasi, Kamu Diplomasisi, Yumuşak Güç, Uluslararası İlişkiler.

ULUSAL GÜVENLİK AÇISINDAN SARS COVID- 19 SALGINI: GENETİK MÜHENDİSLİĞİ TEKNOLOJİSİNİN BİYOLOJİK SİLAH YARATIMI İÇİN KULLANILMASI

Doç. Dr. A. İnci Sökmen ALACA

İstanbul Arel Üniversitesi, askinsokmen@arel.edu.tr

2020 yılının ilk beş ayına damgasını vuran, küresel salgın SARS Covid -19 ve bu hastalığa neden olan virüs, tüm dünyada ülkeler için sağlık güvenliği, ekonomik ve toplumsal krizleri beraberinde yarattı. Uluslararası sistem içerisinde devletlerin varoluşsal durumlarını sarsarken, belirsizlik ve istikrarsızlık içerisinde yeni bir dünya düzenine doğru gelişim gösteren bir süreci de başlattı. Dünya genelindeki biyolojik laboratuvarlar ve çalışmaları bu salgınla tekrar önem kazandı. Şeffaf olmayan çalışma biçimleri ve projelere verilen mali destekleri sağlayan kişiler, kurumlar ve devletler üzerinden, yeni bir güç mücadelesi yöntemi olarak biyo teknolojinin silah haline dönüştürülmeye çalışıldığı ile ilgili iddiaları çoğalttı.

Biyo teknoloji ve genetik mühendisliği, ABD'ne karşı küresel liderlik mücadelesi yürüten Çin tarafından, 2015 yılında askeri teknolojinin geleceğinde devrimsel bir kırılma yaratacak yeni bir **stratejik alan** olarak belirlenmiştir. Çince "Zhishengquan" olarak adlandırılan "biyolojik hakimiyet ya da biyoloji alanında üstünlük" geleceğin olası savaşlarında zafer kazanmak için Çin ordusu tarafından benimsenmiş yeni bir savaş konseptidir. Çin ulusal güvenliğinin temelini oluşturan sivil-askeri işbirliğinde, "biyoloji ve genetik" önem kazanırken, CRISPR-Cas adı verilen

gen düzenleme çalışmaları hızlandırılmıştır. Çin'in bu alanda dünyada örnek aldığı çalışmalar, Amerikan Savunma İleri Araştırma Merkezi'nin (DARPA) Biyo Teknoloji bölüm çalışmaları, Rusların elektromanyetik radyasyona dayalı "zombi silahı" ve İsrail'in Arapları hedef alan genetik silahlarıdır.

Günümüzde diğer disiplin çalışmalarının da yardımıyla, nano teknoloji, biyo teknoloji ve genetik mühendisliği, toksin oranı yüksek, bulaşıcılığı fazla ve ilaçlara dirençli yeni sentetik hastalık yapıcı patojenleri yaratabilmektedir. CRISPR gen düzenleme tekniğinin silah haline dönüştürülerek, savaş durumlarında zafer kazanabilmeyi sağlayan askeri savaş taktiği geliştirilmiştir. Bu teknoloji hayvanlar üzerinde kullanılarak örneğin köpekler, polislerin kullanılabileceği daha saldırgan ve güçlü türler yaratılmıştır. Nöro bilim çalışmaları da eklenerek zeka seviyesi insandan üstün hayvan deneyleri de yapılmaktadır.

Makale biyo teknoloji ve genetik mühendisliğinin, yeni bir savaş konsepti olarak stratejik önem kazanmasını mevcut çalışmalar genelinde değerlendirecektir.

TRANSHUMANISM AND WAR STUDIES: THE RISE OF SUPER SOLDIERS AT WAR AREAS

Associate Prof. Dr. A. İnci Sökmen ALACA

Istanbul Arel University, International Relations Dept., askinsokmen@arel.edu.tr

Transhumanism is, essentially, the advanced tech-art of improving both the physical and mental capacities of human beings with the aid of existing and emerging 21st century technologies in the Bio, Info and Nano (BIN) spheres. At present, transhumanism is fast becoming an international intellectual and cultural movement supporting the use of science and technology to improve human mental and physical characteristics and capacities. In other words it is related to “Human Enhancement”. Usually transhumanism is referred to Posthumanism.

A transhumanist offers that human beings, may eventually be able to transform themselves into beings with such greatly abilities. During war times, each participant state needs a super hero soldiers to win the war in favor of it. Wars remain dependent on soldiers that are subject to physical, cognitive, or psychological vulnerabilities. Recently, human enhancement technologies are able to increase the ability of soldiers through using bio technology. Soldiers equipped with devices for increased muscle strength, brain to brain communication, techno integration with human body, micro processing chips for brain and body, increasing long life and under hard conditions strength, better pain management or extra-alertness make ideal combatants.

The search for performance optimization via human enhancement programs in military are widely going on. The leader in this field is USA Army. In the first movie of Captain America the main character was recreated as to this kind searches. During the Nazi period in Germany, Hitler also wanted an army and race based on superiority.

All these searches would lead to change the nature of warfare. A class of post humanist soldiers would be superior than the other classes in the society. New security problems may rise after that class existence if we do not decide who will control of them. In this paper, I will analyze post human soldiers development programs from the point of military studies and international relations.

Key Words : Post humanist soldiers, Post humanist warfare systems, Military Studies and bio technology and biomimetics

ŞEHİR GÜVENLİĞİNDE KAPSAMLI SAVUNMA

Doç. Dr. Erdal ARSLAN

Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü

Şehir ve şehirleşme insanlık tarihi ile paralel gelişme göstermiştir. Bilim dünyasında Doğu'da "El-Medinetü'l-Fâzıla" (Erdemli Şehir) eseriyle Farâbî, Batıdaysa "Devlet" adlı eseriyle Platon'un ilk olarak şehir kavramını ele aldığı görüyoruz. Max Weber ise şehir kavramını canlı bir organizma olarak gören ve modern toplumu şehirleşmeye bağlayarak; mülkiyet ve kişisel haklar ile şehir güvenliği ve şehir hukukunu şehirleşme için olmaz olmaz unsurlar olarak tanımlayan ilk sosyolog olmuştur.

Bu çalışmada; Şehir güvenliği için kapsamlı savunma deyince; şehir nüfusunun kendini savunmak için hazır olması, kriz yönetimini kolaylaştırmak, hibrit tehditler, kriz veya diğer acil durum süresince yerel yönetimin çalışmaları ile hazır olması, enerji arzı, sağlık, lojistik, şehir güvenliği kapasitesinin sürdürülebilirliği, ekonomi ve altyapı, psikolojik direnç gibi kamu kesiminin kritik fonksiyonlarının sürece uyarlanması anlatılacaktır. Bu kritik işlevler, yerel yönetim organları aracılığı ile özel aktörler, STK ve sakinlerle ortaklaşa planlanacak, koordine edilecek ve uygulanacaktır. Şehir güvenliği için kapsamlı savunma modelinin hedefi, belirli savunma sorumluluklarını ve yönetim organlarının rollerini belirlemektir. Burada hedef, şehir nüfusu, iş dünyası, STK ve kamu yönetimi ile bağları güçlendirmek ve aşamaları belirlemek olacaktır. Karşılıklı güvenin oluşturulmasında, birbirine yakın farklı yapıda ve düşüncede insanların bir araya getirilmeleri esastır. Şehir güvenliği için kapsamlı savunma faaliyetleri;

özel ve kamu sektörleri arasında daha yakın savunma işbirliği, okullarda vatanseverlik bilincinin artırılmasını sağlayacak derslerin konulması, sivil savunma eğitimi ve psikolojik savunma eğitimi verilmesi ile stratejik iletişim, ekonomik esneklik, güvenlik birimi kapasite geliştirme, siber güvenlik alanında yapılacak çalışmalar olacaktır. Yine kamu kurumlarına, yetkinlik alanlarına göre yeni görevler ve roller verilmesi, hibrit tehdit, potansiyel kriz veya savaş sırasında temel yönetim işlevlerinin sağlanmasında hayati önem taşıyan araçlar ve rollerin tespiti, şehirde yaşayanlarda farkındalık oluşturulması da bu sürecin en önemli aşaması olacaktır. Devlet yeterli çerçeveler ve modeller oluşturarak şehir halkının, zorluklarla karşılaştığında kendi kendini organize eden ve tepki veren yeteneğe sahip olmasını sağlayacak adımları kriz anında atarak dezenformasyon yaymak için yapılan girişimlere karşıda dayanıklı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kapsamlı Savunma, şehir güvenliği, hibrit tehditler, güvenlik politikaları, kentsel güvenlik

KOVID-19 DÖNEMİNDE ULUSLARARASI GÜVENLİK VE SİSTEMİ YENİDEN DEĞERLENDİRMEK: OLASI DEĞİŞİMLER, RİSKLER VE MÜCADELE TARTIŞMALARI

Göktuğ SÖNMEZ

Director of Security Studies, Middle Eastern Studies Center (ORSAM)

Asst. Prof, Necmettin Erbakan University, International Relations Department

Kovid-19 salgınının ortaya çıkardığı, kritik altyapılar ve siber sistemlerin güvenliğinden rejim güvenliğine, stratejik sektörlerin sürdürülebilirliğine kadar önemli riskler önümüzdeki yıllarda etkisini yoğun biçimde gösterecektir. Salgın sonrası uluslararası sistem düzeyinde sistemin kendisi, büyük güçlerin tutumu, uluslararası örgütlerin etkinliği tartışılacaktır. Bu iklimde Rusya ve Çin gibi aktörlerin de uluslararası sistemde kırılmalar doğurma çabaları olasıdır.

Sistemden devlet düzeyine inildiğinde salgın süresince ülkelerin yeni tehditlere de maruz kalacağını değerlendirmek mümkündür. Bu tehlikelerin en önemlilerinden biri artan online iletişimidir. Finansal yapılar, enerji tesisleri, uydu ve savunma sistemleri gibi kritik altyapıların ve ulusal ve uluslararası toplantıların siber güvenliği yalnızca illegal yapılar değil, kimi devletlerin de müdahil olduğu bir risk alanı oluşturmaktadır. Halk arasında huzursuzlukların tırmandırılarak toplum-devlet uçurumunun hedeflenmesi, sağlık hizmetlerinin eylemler ve siber saldırılarla aksatılması, hasta/yatak sınıra en yakın yerlerde saldırılar yapılarak yaralı güvenlik personelinin tedavi görememesiyle kaybın artırılması, belirli bölge ve/ya kurumlara bilinçli yayılım ve dezenformasyon terör örgütleri, suç yapılanmaları ve rakip devletler tarafından kullanılacak önemli risk unsurları barındırmaktadır.

Salgınla mücadele bağlamında da ulusal güvenliği ve kurumları doğrudan ilgilendiren önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Ülkeler web sitelerini kullanarak ve/ya çeşitli telefon uygulamaları geliştirerek salgınla mücadele alanını genişletmiştir. Çin ve İsrail, Güney Kore, Kanada, İngiltere, Japonya ve Almanya'da bu anlamda girişimler yapılmaktadır/yapılmıştır. Öte yandan bu çabalar, kişisel verilerin korunması ve bireysel özgürlükler açısından güvenlik-özgürlük ikilemi bağlamında tartışmalara sebep olmaktadır. Yine mücadele kapsamında tıbbi teçhizat ve teknoloji de güvenlik aygıtlarının diğer aktörlerden önce erişmeye çalıştığı stratejik önemi haiz metaller ve rekabet alanları haline gelmiştir. Bu da ilgili ulusal aktörlerin verilen toplanması ve sınıflandırılması, ekipman tedariki ve teknoloji transferi bağlamında kapasitelerini artırmaları gereken yeni bir alan doğurmaktadır.

Sonuç olarak Kovid-19 salgını bildiğimiz haliyle ulusal ve uluslararası güvenlik, uluslararası sistem, güvenlik-özgürlük bağlamı, siber savunma ve kurumların kapasitesi ve görev kapsamına dair tartışmaları elzem kılmakta, sunulacak tebliğ bu odağı merkeze almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Uluslararası Sistem, Siber, Terörizm

A CRITICAL REVIEW OF COUNTER TERRORISM MEASURES IN SOMALIA: A PRELIMINARY ANALYSIS OF TERRORIST TRIALS AND CONVICTIONS

Dr. Abdi HERSI

Adjunct Research Fellow, Griffith Centre for Social and Cultural Research
Griffith University Australia, a.hersi@griffith.edu.au

ABSTRACT

The threat of terrorism is real in the Horn of Africa nation of Somalia. Terrorist groups like Al-Shabaab and ISIS continue to operate in parts of the country especially in the central and southern regions. Whilst al-Shabaab is dominant in the South, ISIS is taking hold in the North Eastern parts of Somalia especially in parts of the autonomous region of Puntland. Terrorist attacks have disproportionately become very common in the capital Mogadishu resulting a high level of deaths and destruction of property. In the past three years alone, security experts and researchers noted the higher incidents of suicide terrorism in Somalia (Shire and Hersi, 2019). Despite considerable effort by successive Federal and State governments in Somalia, there appears to be no sustainable reduction of these terrorist attacks. In March of 2019 alone, there were 77 terrorism incidents recorded in Somalia (Times et al. 2016). On the other hand, the 2019 global terrorism threat forecast predicts that Somalia will be amongst a group of countries that will become the new Wilayat (States) of the defeated (In Syria and Iraq) IS group (Gunaratna 2019). The relentless terrorist attacks and the gloomy forecast

above mandate the development of an effective counter terrorism measures in Somalia. This paper will first outline the criminal justice system in Somalia and explain what counter terrorism legislation and policies are currently in place. It will also discuss the effectiveness of measures undertaken by the state so far and how they have decreased or eliminated the threat of terrorism attacks in Somalia. The paper will specifically examine the extent to which the prosecution and conviction of terrorists in Somalia is likely to reduce the increasing threat of terrorism attacks. The paper will finally argue that whilst the apprehension, detention and prosecution of terrorists is an important counter terrorism strategy, it is insufficient in eradicating the menace in the long term. The paper will conclude that preventative measures of radicalisation and countering violent extremist programs need to be invested as they prove to be more effective than prosecutorial focus.

Keywords: Terrorism, radicalisation, violent extremism, courts, convictions

DİJİTALLEŞEN KAMU DİPLOMASİSİ VE YENİ KAMU DİPLOMASİSİ ARACI OLARAK ÜLKE MARKA YARATIMI¹

Dr. Ahmet İlky CEYHAN

Öğretim Üyesi, Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü Bölüm Başkanı
İstanbul Kent Üniversitesi, Türkiye

ÖZET

Dijital teknolojilerin kamu diplomasisi üzerindeki etkileri incelenirken, kamu diplomasisinin işlevlerinin dijital teknolojilerle kolaylaşmış olduğu vurgulanmaktadır. Bu noktada dijital iletişim teknolojileri sayesinde siyasi erk / kurumlar ile kamuoyu arasında bağlantı kurulabilmesinin yanında, artık geleneksel siyasal ve diplomatik işleyişin ötesine geçiliyor olması ön plana çıkartılır. Buradaki genel perspektif, kamu diplomasisi kavramının aynı kaldığı, ancak kamu diplomasisinin uygulama araçlarının, yöntemlerinin ve stratejilerinin değişmiş olduğudur. Bu çalışmada, söz konusu bu yaklaşımın sınırlı bir bakış açısı sunduğu savunulmaktadır. Zira değişen sadece kamu diplomasisinin araçları, yöntemleri ve stratejileri değildir. Bu bağlamda, çalışmanın amacı, kamu diplomasisi kavramını kitlelerin dijitalleşmesi açısından ele alarak, kamu diplomasisinin dijitalleşen değişim süreçlerini incelemek; yeni kamu diplomasisi uygulamalarının güncel bir aracı olan ülke marka yaratım süreçlerini analiz etmektir.

Çalışma içerisinde değişen iletişim teknolojilerinin toplumsal işleyiş ve bakış açılarındaki konumu değerlendirilmiş ve bu yapıların

niteliklerinin, dijitalleşen kamu diplomasisi bağlamında, siyasi erk/kurum işleyişiyle ilişkisi ortaya konulmuştur.

Kamu diplomasisi artık sadece bir uluslararası ilişkiler modeli olmaktan çıkmıştır. İçerisine halkla ilişkilerin pratik ve tekniklerini dahil ederek, dijital iletişim süreçlerini, sosyal medya işleyişlerini kapsayan bütüncül bir model haline gelmiştir. Böylece kamu diplomasisi artık daha entegre bir hal alarak bir stratejik iletişim yaklaşımı olarak değerlendirilmekte olduğundan, bu kavram üzerine çalışmak gittikçe daha önemli hale gelmektedir.

Bu konuyu önemli kılan bir diğer neden ise, dijitalleşen kamu diplomasisinin devletin elinde bir güç unsuru olarak bulundurduğu sınırları daha geçişken bir hale getirmesinde hatta kimi yerlerde ortadan kalkmasında, yani devletin elindeki gücün gene devlet eliyle düşürülmesinde yatmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Kamu Diplomasisi, Yeni Kamu Diplomasisi, Ülke Marka Yaratımı, Medya, Medya ve Sosyal İşleyiş

ABSTRACT

While examining the effects of digital technologies on public diplomacy, it is emphasized that the functions of public diplomacy have been facilitated by digital technologies. At this point, in addition to establishing a connection between political power / institutions and the public, thanks to digital communication technologies, it is now emphasized that it is going beyond traditional political and diplomatic processes. The general perspective here is that the concept of public diplomacy remains the same, but the implementation tools, methods and strategies of public diplomacy have changed. This article argues that this approach offers a limited perspective. Because it is not only the tools, methods and strategies of public diplomacy that change. In this context, the aim of this article is to examine the digitalizing transformation processes of public diplomacy by considering this concept in terms of the digitalization of the masses, and to analyse the country brand creation processes, which is an up-to-date tool of new public diplomacy practices.

In this paper, the position of the changing communication technologies in social functions and perspectives has been evaluated and the relationship of these structures in the context of digitalized public diplomacy and within the framework of political power / institution functioning is revealed.

In the paper, the position of changing communication technologies in social functioning and perspectives is evaluated and the relationship between the characteristics of these structures and the functioning of the political power / institution in the context of digitalized public diplomacy is revealed.

Public diplomacy is no longer just a model of international relations. By including the practices and techniques of public relations, it has become a holistic model covering digital communication processes and social media operations. Thus, it becomes more and more important to work on this concept, as public diplomacy is now more integrated and considered as a strategic communication approach.

Another reason that makes this issue important lies in the fact that the digitalized public diplomacy makes the boundaries that the state hold as a power element, more transitional; where these boundaries even disappears in some places, that means the state's power is reduced again by the state.

Key Words: Digital Public Diplomacy, New Public Diplomacy, Nationbranding, Media, Media and Social Functioning

KOVID-19 KÜRESEL SALGINI VE TÜRKİYE'DE SUÇ: JANDARMA SORUMLULUK BÖLGESİ ÖRNEĞİ

Ali Engin DÖNMEZ

J.Yb., Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi (JSGA)

Dr. Engin AVCI

J.Albay, Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi (JSGA)

ÖZET

Çin'in Wuhan kentinde Aralık 2019'da ortaya çıkan yeni tip koronavirus (COVID-19), hızla bütün dünyaya yayılarak bütün dünyada ve her alanda etkisini hissettiren ölümcül küresel bir salgına dönüşmüş ve buna bağlı olarak da, sosyal, ekonomik, politik ve güvenlik konularında alınan bir çok tedbir ve değişimi de beraberinde getirmiştir. Türkiye de dahil olmak üzere bir çok ülke, sokağa çıkma yasakları, ulaşımın sınırlandırılması, belirli bölgelerin karantina altına alınarak bu bölgelere giriş ve çıkışların yasaklanması vb. gibi uygulamalarla salgının yayılımını kontrol altına almaya çalışmıştır. Alınan bu tedbirler, özünde, insan hareketliliğine bağlı olarak salgının yayılımını kontrol altına alma amacı taşımakla birlikte, sosyal yaşam ve sosyal yaşamın doğal bir sonucu olan suç üzerinde de öngörülemez etkileri olmuştur. Bazı suçlar şekil değiştirirken, diğer taraftan yeni bazı suçlar ortaya çıkmış; ayrıca, bazı suçlarda azalışlar görülürken bazı suçlar da ise artışlar görülmüştür. Yapılan bu çalışmada, güvenlik yönetişiminin temelini teşkil eden suç istatistikleri, KOVID-19 küresel salgınına bağlı olarak ne ölçüde değişip değişmediği, Türkiye özelinde ve Jandarma sorumluluk bölgesi ile sınırlan-

dırılarak ortaya konulacaktır. Bu kapsamda, öncelikli olarak KOVID-19'a bağlı olarak dünya genelinde hangi suçun, nasıl etkilendiğine bakılacak, devamında ise Türkiye'deki suç istatistikleri Jandarma sorumluluk bölgesi ile sınırlandırılarak KOVID-19 kapsamında sosyal hareketliliğin sınırlandırılmasına yönelik tedbirlerin alınmaya başlandığı 2020 yılı Nisan ayını da kapsayacak şekilde Ocak-Ekim 2020 arasındaki dönemin, son üç yıllık dönemle mukayese edilmesi ile incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: KOVID-19, küresel salgın, kolluk, jandarma, suç, suçta değişim

KOLLUK, BİREY VE DEVLET ARASINDA ONLINE İLİŞKİ MODELİ: KOLLUK GÖZETİM KOMİSYONU

Dr. Bilge FİLİZ

Yerleşik Eşleştirme Danışmanı Yardımcısı

Kolluk Gözetim Komisyonu; Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı personeli ile vatandaş arasındaki ilişkilerin dönüşümünde büyük bir rol oynamaya aday bir kurum olarak 2019 yılında faaliyetlerine başlamıştır. Tüm dünyada çeşitli ülkelerde bulunan kolluk gözetim komisyonlarının bağımsızlığı, işleyişi, faaliyetlerinin etkinliği insan haklarının gelişmesi ve izlenmesi kapsamında literatürde çokça tartışılmış konulardır. Bununla beraber, kolluk kuvvetlerinin 21. yy'de sivil gözetimini gerçekleştiren bu komisyonların, kolluk personeli, birey ve devlet arasında yeni tip bir ilişki yarattığı ve bu ilişkinin yönetimini online mekanizmalarla biçimsel değişikliğe uğrattığı da düşünülmektedir. Dijital toplumun üyeleri olan bireyler, kolluk kuvvetlerinden herhangi bir memnuniyetsizliğini online olarak sadece olayı anlatarak merkezi kayıt sistemi aracılığıyla çok kısa bir sürede bildirebilmektedirler. Bu bilgi işlem sistemleri aracılığıyla merkezi bir yöntemle sivil idareye iletilen bildirim, şikâyet ve ihbarların kolluk birimlerinin yönetim ve işleyişini değiştireceği, dönüştüreceği ve yeniden yapılandıracağı öngörülmektedir. Bu araştırmada, bireyselleşen dijital toplumda; bu üçlü ilişkiye online

mekanizmaların getirdiği yenilik, Türkiye'de İçişleri Bakanlığı bünyesinde faaliyetlerine yeni başlayan Kolluk Gözetim Komisyonu vaka analizi (**case analysis**) metoduyla incelemenek üzere çözümlenecektir. Bu komisyonun **merkezi kayıt sistemini**; alınan bilgilerin, bu bilgilerin işlenişinin ve transferinin kolluk, birey ve devlet ilişkisini nasıl dönüştüreceği analiz edilmektedir.

Anahtar kelimeler: Kolluk Gözetim Komisyonu, Dijital Toplum, Online Şikâyet/İhbar Mekanizması, Yönetişim, Vaka Analizi.

TWITTER ÇAĞINDA DİPLOMASİ

Dr. Bora BAYRAKTAR

Kültür Üniversitesi Öğretim Üyesi

ÖZET

Yüzyılın başında “21. Asır bilgi çağı olacak” diyenler kuşkusuz bilgiye erişimin bu kadar kolay, hızlı ve belirleyici olmasını beklemiyorlardı. İnternetin tüm hayata girmesi ve eğitimden, ticarete, siyasetten güvenliğe etkisini arttırması diplomasi alanında da kendini gösterdi. Önceleri elçilikler, diplomatlar ve bir ölçüde basın aracılığıyla ilişkileri yürüten liderler artık paylaştıkları bir tweet ile büyük etkiler yapabiliyorlar. Sadece liderler ya da profesyonel diplomatlar değil sıradan insanlar da uluslararası politikanın etkili aktörleri haline gelmiş durumdadır. Başta twitter olmak üzere sosyal medya adı verilen alanlar adeta temel bir siyasal iletişim platformu haline dönüştüler. Artık liderler istedikleri anda, aracısız olarak açıklamalarını yapıyor, başka liderlerle tartışmaya girebiliyor, bir tweet ile ülkeleri tehdit edebiliyor ya da çok önemli bir konuda pozisyon değişikliğini açıklayabiliyorlar. Alanın nispeten kontrolsüz ve filtresiz olması zaman zaman diplomatlara krizleri önleme konusunda yeni sorumluluklar yüklüyor. Bu çalışmada bu yeni diplomasi alanının etkileri, olumlu ve olumsuz yönlerinin neler olduğu tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, diplomasi, twitter, siyasal iletişim, güvenlik

DIPLOMACY IN THE AGE OF TWITTER

Abstract

In late 1990's those who suggested that “21. Century will be Age of Information” probably did not expect the access to information would be so easy, fast and decisive. The impact of internet use in trade, politics, communication, education and security also affected diplomacy. World leaders who used to communicate through embassies, diplomats and to a certain extent press now are able to send their message via a tweet. Not only leaders or professional diplomats but also ordinary people have become important and effective actors of international politics. Social media networks like twitter, facebook and others have provided direct political communication platforms. Leaders now, can make statements directly, can quarrel with another leader, threaten a country with a few words or announce a policy change. This uncontrolled and unfiltered environment task new responsibilities upon diplomats to prevent crisis. In this study, the positive and negative aspects of this new diplomatic field have been discussed.

Keywords: Social media, diplomacy, twitter, political communication, security

IN SEARCH OF PEACE, IN THE ETHNIC AND RELIGIOUS CONFLICTS OF THE REGION

Ebrahim MERAJI

Ph.D on International Relations, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
Ebrahim.Meraji@gmail.com, E.Meraji@iaiu-tnb.ac.ir

ABSTRACT

The Persian Gulf has various identities, and the emphasis on each of these identities has created different types of relations between countries in the region; from conflict and challenge, to cooperation. The differences between Shiites and Sunnis on the one hand, and racial differences on the other, as well as the uncertainty of political leaders' intentions on both sides, have added to the conflict. These differences have led to the formation and intensification of religious extremist groups. Unfortunately, in the past, with more emphasis on conflicting identities, we have become less likely to see peace-based rela-

tionships and peaceful coexistence and cooperation. At the same time, the communities of the region have many common contexts and interests that could potentially change the future of relations between the countries of the region in various political and economic fields. The present study seeks to investigate and analyze the potential common identities in the region, and in this regard, further emphasis on common identities has the highest priority.

Keywords: Peace, Identities, Common contexts and interests, Religious conflicts.

KAMU DİPLOMASİSİ BAĞLAMINDA ABD, ÇİN VE NATO'NUN KORONA VİRÜS MÜCADELESİ STRATEJİSİ

Dr. Emine KILIÇASLAN

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın Meslek Yüksekokulu, Görsel İşitsel Teknikler Programı. Emine.kilicaslan@adu.edu.tr

ÖZET

Küreselleşme süreci özellikle kitle iletişim teknolojisinin gelişmesi ile birlikte daha farklı bir boyuta geçmiştir. Küreselleşen ekonomiler ile birlikte ortaya çıkan küresel pazar olgusu devletlerarası siyasal ilişkilerde sert gücün yanında yumuşak gücün önemini artırmıştır. Bu önem artışı kitle iletişim teknolojisinin gelişmesi ile birlikte küresel kamuoyu gücünü elde etme rekabetini egemen devletler için beraberinde getirmiştir.

Bu bağlamda, 2019 Aralık ayında Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan Korona Virüs (Kovit-19) pandemisi hem dünyanın egemen güçleri olan ABD ve Avrupa için hem de tüm dünya için küresel bir problem haline dönüşmüştür. Bu problem NATO gibi organizasyonlar içinde sağlık krizinden güvenlik krizine dönüşmüştür. Bu nedenle NATO bu süreçte kendi varlığının devamı bağlamında üyelerine yönelik çeşitli etkinliklerle Covit-19 sürecinde nasıl mücadele edileceği stratejiler geliştirmeye başlamıştır. Aynı şekilde Çin Halk Cumhuriyeti'nin Wuhan kentinde ortaya çıkan ve tüm dünyaya yayılan Korona Virüs, Çin Halk Cumhuriyeti'nin virüs ile mücadelesi sonucu kamu diplomasisi başarısına dönüşmüştür. Ayrıca her kriz bir fırsattır sloganı açısından bakıldığında ABD'nin Korona ile mücadelesinde başarısız görünmesi, Çin Halk Cumhuriyeti'nin ise başarılı görünmesi küresel anlamda dünyada dengelerin değişmeye başladığı görüntüsünü ortaya çıkarmıştır.

Bu nedenle bu araştırmada, Korona virüsün etkileri kamu diplomasisi bağlamında incelenmiştir. Araştırmanın analizi amerikaninsesi.com, criturk.com, ve nato.int web sitelerinde yer alan Korona virüs haberlerinin yer alış biçimleri söylem analizine tabi tutulmuştur. Bu süreçte öncelikle Korona virüs haberlerinin verilmiş tarzında seçilen kavramların taşıdığı siyasal iletiler araştırılmıştır. Araştırmada Korona virüs haberlerinin seçilme nedeni Amerika Birleşik Devletleri, NATO ve Çin Halk Cumhuriyeti arasında yaşanan "Korona virüs" üzerinden ortaya çıkan küresel siyasal ve ekonomik krizdir. Bilindiği gibi Korona virüs küresel anlamda ABD ve Çin'i karşı karşıya getirmiştir. Aynı zamanda ekonomik ve siyasal krizin derinleşmesine yol açmıştır.

Aynı şekilde araştırmada örneklem olarak seçilen amerikaninsesi.com, criturk.com ve nato.int haber sitelerinde yer alan yazı ve haberlerde Korona virüs haberleri, haberin verilmiş üslubuna bakılarak ve haber yazılırken kullanılan sözcük ve kavramlarda neyin ön plana çıkarıldığı açısından analiz edilmiştir. Bu analiz Korona virüs gibi sıradan bir haberin verilmiş tarzındaki ideolojik boyut hakkında bilgi vermektedir.

Anahtar Kavramlar: Korona virüs, Kamu Diplomasisi, Siyasal İletişim, Devlet.

KURUMSAL DÖNÜŞÜM VE DİPLOMASİNİN GELECEĞİ

Dr. Ergün KÖKSOY

Öğretim Üyesi, Marmara Üniversitesi, Türkiye

ÖZET

İçinde yaşadığımız yüzyılın en önemli özelliği politikadan ekonomiye, toplumsal ilişkilerden kültüre kadar hızlı bir değişim ve dönüşüme sahne olmasıdır. Bilgi ve iletişim teknolojilerindeki gelişmeler sadece ürün ve hizmetleri değil süreç ve iş yapış şekillerini de değiştirmektedir. Bu değişim ve dönüşümün en önemli motoru ağırlıklı olarak 20. yüzyılda ortaya çıkan teknoloji ve küreselleşme olarak kabul edilmektedir. 21. yüzyılda bu durum dijital teknolojilerin de eklenmesiyle yeni bir boyut kazandı. Yeni yüzyılın başındaki gelişmeler insan ve toplum yaşamını olduğu gibi iş ve kurumsal yaşamı da derinden etkilemektedir. Daha geniş ölçekte de ülkelerin,

devletlerin güç ve diplomasi politikalarını yeniden biçimlendirmektedir. Bu çalışmada iş ve kurumsal yaşamdaki değişimler ve buna bağlı olarak güç ve diplomasi alanlarındaki dönüşümler ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kurumsal dönüşüm, dijitalleşme, güç, diplomasi, kamu diplomasisi

DEĞİŞEN GÜVENLİK RİSK VE TEHDİTLERİ BAĞLAMINDA JANDARMA EĞİTİM SİSTEMİ

Dr. Gökhan SARI
(E).J.Alb., Türkiye

ÖZET

Her şey bir değişim içindedir. İstesek de istemesek de zamanın akışı ile her şey değişir. Düşmanlar değişir, teknoloji değişir, toplumlar veya bireyler değişir. Herakleitos'un dediği gibi; "Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir". Bu noktada üzerinde durulması gereken çağın gereklerine uygun değişimin içinde olunmasıdır. Çünkü değişimin gerisinde olanlar genelde yok olurken, değişimi yönetenler refah ve müreffeh olmaktadır. Dünya tarihi bu konuda birçok örnekler ile doludur.

Kolluğun temel görevi güvenliği sağlamaktır. Güvenlik bugün konularına göre, öznelere göre ve seviyelerine göre üç boyutlu bir kavramdır. Aslında tanımı çok geniş olan bu kavram çoğunlukla algısal bir sürece **işaret etmektedir**. Bu çerçevede bir taraftan üretilen ve bir taraftan tüketilen yapısı ile Yunan mitolojisindeki "ouroboros" gibidir.

Jandarma genel tabiri ile askeri statülü/nitelikli bir kolluk kuvvetidir. Güvenliği sağlarken adli, önleyici, askeri ve diğer görevleri yerine getirmeye çalışmaktadır. Kolluk, kamu düzeninin sağlanmasına yönelik ülke sınırları içinde (iç güvenlik) ve gerektiğinde ülke sınırları dışında (dış güvenlik) da olacak şekil-

de emniyet ve asayişe ilişkin her türlü tedbiri olarak ülke güvenliğinden sorumlu bir teşkilattir. Yani "intermestik" bir güvenlik yapılanmasıdır. Dolayısıyla güvenliğin her boyutu ile ilgilenmek zorunda olan bir teşkilattir.

Bireyin giderek önem kazanması ile jandarma da odak noktasını giderek bireye çevirmeye başlamıştır. Yani jandarma da konjonktüre uygun olarak bireyi veya toplumu odak noktasına almıştır. Ayrıca teknoloji de diğer taraftan jandarmayı değişime zorlamaktadır. Teknoloji ile ortaya çıkan yeni suçlar veya endüstri 4.0 ile teknolojinin gelişimi gibi başlıklar kolluk yeteneklerinin de gelişimini doğrudan veya dolaylı olarak zorunlu kılmaktadır.

Diğer taraftan günümüzde yaşanan Covid-19 Pandemik **süreci toplumsal** birçok değişimin işaretlerini vermektedir. Görünen o dur ki bu tarihten sonra uzun süre hiçbir **şey eskisi gibi olmayacaktır. Kültürel kodlar ciddi bir değişim içindedir. Bu sürecin kolluğa ve suçla yansması da yakın gelecekte daha belirgin olacaktır. Hastalığı yaymaya veya tedavisine yönelik birçok alt başlık çeşitli suç tanımları içinde önümüzdeki günlerde karşımıza çıkacaktır. Sonuçta teknoloji ve Pandemi sonra-**

sı oluşan değişikliklere bağlı olarak yeni suç örgüt tiplerinin ortaya çıkması kaçınılmazdır.

Jandarma eğitim sistemi bir taraftan değişen risk ve tehditler diğer taraftan ülkede yaşanan sistem değişikliklerine bağlı olarak 2016 sonrası ciddi bir değişim içine girmiş ve hala değişim sürecini yönetmeye çalışmaktadır. Ayrıca pandemi ile birlikte uzaktan eğitim sistemini gelecek öngörülerini çerçevesinde şekillendirme gayreti içindedir.

Başarının anahtarı bildiklerimizden daha ziyade öğrenmeye yönelik istekliliğimizdir. Geleceğin kolluk kuvvetlerine de bilgiden ziyade öğrenme isteği aşılmalı ve sürekli değişim entegre edilmelidir. Bu felsefe gelişimin

temeli olmalıdır. Ayrıca bilgi, beceri ve yetkinlikler bireysel olarak ele alınmak zorundadır. Geleceğin kolları kitlesel değil, bireysel hareket edebilecek niteliğe ve seviyeye ulaştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Jandarma Eğitim Sistemi, Değişen Risk ve Tehditler, Güvenlik

GÜVENLİK EKSENİNDE KAMU DİPLOMASİSİNİ TARTIŞMAK

Dr. Hakan AYDIN

Kırklareli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Öğretim Üyesi
hakanaydin@klu.edu.tr

ÖZET

İletişim alanı temelli kamu diplomasisi, Uluslararası İlişkiler disiplini içerisinde her ne kadar yeni bir kavram olarak belirse de, tarihsel çerçevede dış politika uygulamalarının anlamlandırılmasına önemli ölçüde katkı sağlamaktadır. Öncelikle kamu diplomasisi kavramının tanımı, bu doğrultudaki faaliyetlerin değerlendirilmesini mümkün kılmaktadır. Kamu diplomasisinin kapsayıcılığı ve güç kavramıyla şekillen asli ilişkisi, tanımlamalara çeşitlilik kazandırmaktadır. Geleneksel diplomasiye etkinlik katan kamu diplomasisi, dış politikayı yürüten devletin muhatap ülke kamuoyuyla bağ kurması yönünden bir politika aracı haline dönüşmektedir. Öte yandan güvenlik kavramının Uluslararası İlişkiler literatürü içerisindeki konumu, kamu diplomasisinin gelişimini de şekillendirmektedir. Dolayısıyla kamu diplomasisi ve güvenlik arasındaki ilişkinin tartışılması önemlidir. Etkin bir kamu diplomasisi süreci için güvenlik sorunlarının çözülmesi temel gereklilik iken kamu diplomasisi uygulamaları güvenlik ortamının korunmasını sağlamaktadır. Uluslararası ilişkilerin siyasi, ekonomik ve sosyal yönleri doğrultusunda düşünüldüğünde güvenlik gündemine taşınan konuları, güvenlik gündeminin dışına çıkarabilmek ve bu hususta devamlılık sağlamak için kamu diplomasisinin rolü değerlidir. Özellikle küresel

güvenlik gündeminde önde konumuyla terör/terörizm ile ilgili tartışmaların kimlik üzerinden oluşturulan kutuplaşma ortamıyla şekillenmesi, kamu diplomasisini bir çözüm aracı haline dönüştürmektedir. Sonuç olarak kamu diplomasisi ve güvenlik kavramları arasında kurulacak bağlantı, her iki kavrama yönelik tartışmalara eklenerek farklı bir perspektif sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dış Politika, Güç, Güvenlik, Güvenlik Gündemi, Kamu Diplomasisi.

KOVID-19 SONRASI GELECEĞİN STRATEJİK BİLEŞENİ: HASTALIKTA VE SAĞLIKTA EŞİTLİK

Dr. Hicran ATATANIR

Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu, Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Birimi Koordinatörü

Hukuken tanınmış her türlü hakkın gereğince kullanılabilmesi için vazgeçilmez bir ilke olan “eşitlik” esasen ulusal güvenliğin hem siyasi hem sosyo-ekonomik açıdan sağlanabilmesi ve sürdürülebilmesi için stratejik öneme haiz kurucu bir değerdir. Ulusal mevzuatımızda 1982 Anayasasında, çeşitlik kanunlarda ve özellikle 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu ile düzenlenmiş bulunan eşitlik ilkesi ile herkes “**hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşit**” olarak kabul edilmiştir.

Kovid-19 pandemi süreci tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de dikkatlerin sağlık temelinde eşitlik ilkesine odaklanması üzerinde sarsıcı bir etki uyandırmıştır. Hem ulusal hem de uluslararası mevzuatta sağlık temelinde eşitliği güvence altına alan çeşitli hükümler bulunmakta ve bu hükümler sağlık hakkının her boyutunda hiç kimseye ayırım yapılmaksızın sağlık hizmetlerine eşit erişimi amaçlamakta ise de kimi ülkelerde kısa zaman dilimlerinde binlere varan ölüm oranları insanların sağlık hizmetlerine eşit erişip erişemediği sorusunu gündeme getirmiştir. Yaşanan süreç kimi ülkelerde özellikle yaşlılar, sağlık güvencesine sahip olmayanlar, evsizler gibi kırılgan gruplar açısından sağlık hizmetlerine erişimde ciddi krizlerin yaşanmasına yol açarken, Türkiye gibi kimi ülkelerde ise alınan tedbirler ve

benimsenen bilimsel strateji doğrultusunda pandeminin bir sağlık krizine yol açmaması için etkili bir süreç yönetimi izlenmiştir.

Kovid-19 pandemisi özelinde sağlık hakkına erişimin eşitlik ilkesi temelinde ele alınacağı bu rapor kapsamında sağlık hakkının ve eşitlik ilkesinin pandemi sürecinde öne çıkan önemi, teorik ve normatif bir çerçevede kaleme alınmıştır. Pandemi ile mücadele sürecinde eşitlik ilkesinin korunması açısından Türkiye'nin yanı sıra seçilmiş bazı ülke örneklerinin de yer aldığı çalışmada, pandemi ile mücadelede izlenen strateji bağlamında Türkiye'nin izlediği sağlık ve sağlıkta eşitlik politikasına yakından bakılmaya çalışılmıştır.

DEĞİŞEN BÖLGESEL GÜÇ DENKLEMİNDE SUUDİ ARABİSTAN'IN GÜVENLİK POLİTİKASI (2010-2020)

Dr. İsmail AKDOĞAN
Sakarya Üniversitesi

ÖZET

Bu tebliğ esas itibariyle, son on yılda (2010-2020) Orta Doğu'da değişen bölgesel güç yapısı ile Suudi Arabistan'ın ulusal güvenlik politikası arasındaki nedensel ilişki üzerinedir. Bu kapsamda tebliğ ilk önce, ilgili dönemde bölgesel güç denkleminde meydana gelen yapısal değişimi ortaya koymaktadır. Bunun ardında da tebliğ, **bölgesel bir güç olarak Suudi Arabistan'ın ulusal güvenlik tehdidi tanımlamasına** ve bu tanımlanan tehditlerin üstesinden gelinmesi amacıyla belirlenen ulusal güvenlik stratejilerine odaklanmaktadır. 2010-2020 döneminde ABD'nin Orta Doğu'ya yönelik grand stratejisinin "pasif angajman" şeklinde yeniden yapılandırılması, bölgesel güç yapısında köklü bir değişime yol açtı. ABD'nin bölgede pasif konumlanması "güç boşluğu" ortaya çıkardı ve bölgesel güçleri bu boşluğu doldurmak üzere harekete geçirdi. Bu nedenle Orta Doğu'da yer alan bölgesel güçler Türkiye, İran, Suudi Arabistan, Mısır ve İsrail arasında bu boşluğu doldurmak üzere rekabet ve çatışma ortamı oluştu. Bu süreçte İran'ın bölgesel nüfuzunu giderek artırması, Suudi yönetiminin tehdit algılamalarını şekillendirdi. 2010-2016 döneminde Suudi Arabistan, İran'ın artan bölgesel etkinliğinin önüne geçmek amacıyla, dengeleme stratejisini benimsedi ve diğer bölgesel

güçler olan Mısır ve Türkiye ile ittifak ilişkisi tesis etti. Riyad yönetimini bu stratejiyi takip etmeye iten temel neden, ABD'nin bölgesel güç dengesini muhafaza etme hususunda pasif pozisyona geçmesi, bu işlemi daha ziyada bölgesel güçlere bırakmasıdır. Ancak 2017'de bölgesel güç yapısı aynı almakla beraber, bölgesel denklem değişime uğradı. İran'ın artan bölgesel nüfuzunun öne geçilememesi nedeniyle ABD, yine pasif angajman gereğince, bölgeye müdahil olmak durumunda kaldı. 2017-2020 döneminde ABD'nin "pasif angajman" stratejisi kapsamında bölgede sorumluluk üstlenmesi, **bölgesel denklemi değişime uğrattı. Bu da Suudi Arabistan'ın İran'a karşı izlediği güvenlik stratejisini gözden geçirmeye itti. İran'a karşı izlediği doğrudan "dengeleme" stratejisini terk eden Suudi Arabistan, ABD'nin "peşine takılarak" İran'ın bölgesel yayılmacılığının önüne geçmeye çalıştı.**

Anahtar Kelimeler: Suudi Arabistan, ABD, Orta Doğu, Güvenlik Politikası, Bölgesel Denklem

THE EUROPEAN UNION CYBERSECURITY ACT AND THE ROLE OF ENISA AGAINST CYBER THREATS

Dr. Oğuz GÜNER

Amasya Üniversitesi

Due to the fast developments in information, communication and network technologies, cybersecurity risks and cyberattack possibilities increased throughout the world and cybersecurity has been a crucial subject of both national governments and international organisations. The more integration and connection in economies and societies happen in the globalized world, the more vulnerable countries are against cyber-threats and attacks.

Aiming to strengthen its cybersecurity structure, cyber hygiene ecosystem and counter-capabilities against the threats, particularly 'the cross-borders ones', the European Union (EU) founded the European Union Agency for Network and Information Security (ENISA) in 2004. In 2013, the Regulation (EU) No 526/2013 of the European Parliament and of the Council was approved and repealed the Regulation (EC) No 460/2004 concerning the establishment of ENISA and aimed to contribute to the development of the cybersecurity in the EU. Additionally, The EU Cybersecurity Act was approved in March 2019 granting new sources and tasks for the ENISA which will have a greater role within the EU. The ENISA, now, possesses operational capabilities at the EU level and supports coordination in case of cyber-attacks and crimes.

This study evaluates legal dimension of the EU Cybersecurity Act and institutional dimension of the ENISA which aims to establish an effective mechanism against cyber challenges and discusses the extent of their contribution to defending the digital ecosystem of the Union. The study is constructed on the interpretation of secondary data and evaluation of available resources.

Keywords: European Union, Cybersecurity, Cybersecurity Act, ENISA, Regulation (EU) No 526/2013

MÜLTECİLERİN KORUNMASI GEREKEN HAKLARI SORUNUNUN DİĞER BİR BOYUTU: GERİDE BIRAKILAN VARLIKLAR VE BU HAKLARIN KORUNMASI

Dr. Süleyman ÖZMEN

Öğr. Üyesi, Süleyman ÖZMEN, İstanbul Rumeli Üniversitesi Küresel Politikalar Araştırma ve Uygulama Merkezi (RUPAM) Müdürü, ORCID ID : 0000-0003-4102-5733
suleyman.ozmen@rumeli.edu.tr

Hüseyin Murat LEHİMLER

Hüseyin Murat LEHİMLER, İstanbul Rumeli Üniversitesi Küresel Politikalar Uygulama ve Araştırma Merkezi (RUPAM) Koordinatörü, ORCID ID : 0000-0002-9542-9322
hmurat.lehimler@rumeli.edu.tr

ÖZ

Suriyeli Sığınmacılar Sorunu, Suriye iç savaşıyla birlikte ortaya çıkmıştır. Arap Baharının etkisiyle Suriye’de başlayan iç karışıklık ve rejim aleyhtarı gösteriler kısa sürede hem Suriye’yi hem de çevresindeki ülkeleri derinden etkilemiş ve sonunun nereye varacağı belli olmayan bir dönemi başlatmıştır. (Özlu & Karkın, 2018: 480) Yaşanan krizin ortaya çıkardığı en büyük sorunların başında yaşanan siyasi istikrarsızlık ve belirsizlik gelmektedir. Bu istikrarsız ortam, Suriye’ye komşu olan ve göçmen kabul etmek zorunda kalarak müdahil olan Türkiye’yi doğrudan ve dolaylı olarak birçok sorunla baş başa bırakmıştır. Ülkedeki savaş, milyonlarca Suriyelinin Türkiye ve diğer ülkelere sığınmasına neden olmuştur. Kayıt altına alınabilen 2.800 bin geçici koruma statüsündeki sığınmacı dışında, kayıt dışı rakamın 4 milyona yaklaştığı tahmin edilmektedir. Sığınmacıların hakları genel olarak, ülkemizde ve başka ülkelerde, sığınmacı olarak sahip olmaları gereken haklar bağlamında

ele alınmaktadır. Savaşın bitirilmesi ve ülkelere dönüşün sağlanması nihai amaç ve çözüm olarak gösterilmekle beraber, bu süreçte en fazla etki edecek konulardan biri olan, sığınmacıların Suriye’deki hakları konusu göz ardı edilmektedir. Sadece geri dönenlerin değil kalanların da yaşamlarına etkili olacak bu insan hakları alanının önemi açıktır. Bu alanda ilerlememe sağlanamaması durumunda geri dönüşe yönelik politikaların başarısızlığı bir yana ileri zamanlarda karşılaşılabilecek, hakların iadesi sorunu ortaya çıkacaktır. Bu bağlamda Suriyelilerin ülkelerinde bıraktıkları hak ve varlıkların korunması, talep edilebilirliğini sağlayacak belge ve mekanizmaların belirlenmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Suriye, Geçici Korunma Statüsü, Hak ve Varlıklar, Uluslararası Hukuk.

ANOTHER DIMENSION OF THE PROBLEM OF THE RIGHTS OF REFUGEES TO BE PROTECTED: THE ASSETS LEFT BEHIND AND THE PROTECTION OF THESE RIGHTS

ABSTRACT

The Syrian temporary protected status Problem emerged as a situation with the Syrian civil war. The internal turmoil and anti-regime demonstrations that started in Syria under the influence of the Arab Spring affected both Syria and the surrounding countries in a short time and started a period in which the end was not known. Political instability and uncertainty is one of the biggest problems caused by the crisis. This unstable environment, which neighbors Syria and migrants involved are forced to accept Turkey is left alone with directly and indirectly many questions. The war in the country, has caused millions of Syrians refuge in Turkey and other countries. With the exception of 2,800 thousand asylum seekers who can be registered, the informal figure is estimated to be close to 4 million. The rights of asylum seekers are generally addressed in the context of the rights they should have as refugees in our country and in other countries. Although the end of the war and the return to their countries have been shown as the ultimate aim and solution, the rights of asylum seekers in Syria, which is one of the most influential issues in this process are ignored. The importance of this area of rights, which will have an impact on the lives of not only returnees but also the survivors is clear. In the absence of progress in this area, the failure of the return policies will be encountered in the future and the problem

of the return of rights will arise. It is of great importance to protect the rights and assets left by asylum seekers in their countries and to determine the documents and authorities that will ensure their claimability.

Keywords: Syria, temporary protected status, Rights and Assets, International Law.

YAPAY ZEKÂ TEKNOLOJİSİNİN İÇ GÜVENLİK ALANINDA KULLANIMI

Dr. Alb. Tarık AK

Jandarma Genel Komutanlığı

Son yıllarda yapay zekâ teknolojilerine ilişkin gelişmeler, ulusal ve iç güvenlik alanında çalışan birçok kurumun bu teknolojilerden faydalanmasının zorunlu olduğunu göstermiştir. Hatta geç kalınması durumunda ulusal ve iç güvenlik açısından güvenlik açıklıkları yaratacak düzeyde eksiklik oluşturacağı öngörülmektedir. Yapay zekâya ilişkin yapılan yatırım ve elde edilen gelirler de bunu süreci doğrulamaktadır. Yapay zekâya ilişkin elde edilen gelir 2016'da 643,7 milyon dolar iken 2025 yılına kadar 36,8 milyar dolara çıkacağı tahmin ediliyor.

Söz konusu alanda teknolojiler, tam otomasyon sistemlere doğru evrildikçe; bu sürecin barutun icadı veya nükleer silah tehdidinde benzer olarak ulusal güvenliğin aktörlerini, stratejisini, organizasyon yapısını ve önceliklerini tümüyle değiştireceğine kesin gözüyle bakılıyor. Bu değişimi öngörenlerin ulusal güvenlik açısından diğer devletlere karşı askeri, bilgi ve ekonomik üstünlüğünü artıracığı veya bu gücü koruyacağı değerlendiriliyor. Askeri açıdan yapay zekâ ve robotik teknolojilerdeki gelişmeler yeni silah sistemlerini harekât alanına getirirken, birçok veriyi hızlı analiz edebilmesi sayesinde vaktinde istihbari bilgi oluşturmaya, siber tehditler karşı asimetrik üstünlük sağlamaya katkı sağlıyor. Yapay zekâ teknolojilerinin nüfusu az ve küçük ülkelerin büyük ve güçlü ülkelere karşı askeri ve ekonomik açıdan rekabet edebilir olma avantajı sağlayabileceği kabul ediliyor.

İç güvenlik açısından ise, yapay zekâ tekno-

lojilerinden faydalanmanın yöntemi çeşitli ancak temkinli bir süreci gerektirmektedir. Zira iç güvenlik faaliyetleri, ülkenin vatandaşlarının bizatihi kendisini merkez alan ve fiziki varlıklarının emniyetini esas alan bir yaklaşımı içermesi gerekmektedir. Bu durum ise; iç güvenlik açısından asayişin sağlanmasından afetlerden korunmaya kritik altyapı güvenliğinden siber tehditlere kadar her alanda vatandaşlarının huzurunu ve refahını idame ettirmeyi benimseyen bir yaklaşımı esas almaktadır. Bu açıdan iç güvenliğin sağlanmasında temel aktör olan kolluk kuvvetleri de toplumsal güvenliği sağlamak adına suça ilişkin önleyici ve adli görevlerinde başarıya ulaşırken ve faaliyetlerinde optimizasyon ile kaynak tahsisi yaparken yapay zeka teknolojilerinin işlevselliğinden faydalanabilir.

Bu kapsamda çalışma, yapay zekâ teknolojilerinin iç güvenlik alanında işlevsel olarak kullanım alanlarının tespitini amaçlamaktadır. İlk olarak yapay zekâ teknolojilerinin güvenlik bağlamında ilişkisi açıklanacak, müteakiben ulusal güvenlik ve iç güvenliğe etkisi tanımlanacaktır. Son olarak ise; yapay zekâ teknolojilerinin iç güvenliğe işlevsel açıdan fayda sağlayacağı alanlar tespit edilecektir. Bu çalışma ile önümüzdeki on yıllarda yapay zekâ teknolojilerinin günlük hayatta güvenlik açısından oluşturacağı katkıların veya güvenlik açıklıklarının öngörülmesi hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İç Güvenlik, Kolluk, Yapay Zekâ, Ulusal Güvenlik, Güvenlik

OUTPUTS OF INSTABILITY IN THE MIDDLE EAST AND NORTH AFRICA

Dr. Torhan Al-MUFTI

Iraqi Advisory Council (IAC),

Representative of the Government in Parliament (minister)

muftitorhan@yahoo.com, Oil expert & Prof.

ABSTRACT

Among the issues that are almost evident in the past decades, especially in the last ten years, are the large number of political problems in the governance systems in this region, such as political alignments among their countries, external and regional interference in the affairs of the countries of the region, poor management of the economy of these countries and the lack of The existence of a harmonious decision among them that leading to a rivalry among them, and many other negative indicators on the countries of this region.

At first glance, it may come to mind that the main cause of what is going on there is because of the high oil potential in the majority of these countries that encourages making them easy targets for the major wills. Yet, we have noticed that the goal of what is happening is not oil and controlling its sources to ensure the flow of international energy, but rather simply the goal or objectives lies in the continuing instability in these countries, we also believe that the its aim is not the production of chaos in these countries, because chaos in our view is a kind of stability of the systems, yet instability generates lacking of an obvious

management but different ones that leads to a complete exhaustion for the all countries of the region through various aspects of spending such as the military security, commercial, import and export, education, and, and so on.

So this state of instability means that the world gross output that may depend on its revenues to exceed ten trillion dollars annually, makes many major countries depend on their total revenues depending mainly on the instability of the Middle East and North Africa regions and not on the resources of oil and its revenues.

This hypothesis would say that the instability would continue in this region at least for the coming ten years putting every country unable to find any solution alone but rather there is a need of a general solution for the whole region.

KÜRESEL SALGIN SONRASI KÜLTÜR DİPLOMASİSİ VE TÜRKİYE

Dr. Öğr. Üyesi Yenal GÖKSUN

Marmara Üniversitesi, İletişim Fakültesi

Kovid-19 salgını küresel ve yerel düzeyde mevcut paradigmaların yeniden sorgulanmasına neden oldu ve yeni sistem tartışmalarını beraberinde getirdi. Günümüzde bölgeselcilik ve küreselcilik arasındaki rekabetin getirdiği gerilimler, dijital dönüşümün toplumu ve kurumları dönüştürmesi, küresel pandeminin gündelik yaşamda köklü değişimlere sebep olması gibi meydan okumalarla karşı karşıyayız. Bu ve benzeri değişimler uluslararası iletişim ve diplomasinin de dönüşüm geçirerek yeni bir forma bürünmesini beraberinde getirmektedir. Kapalı kapılar ardından elitler arasında yürütülen geleneksel diplomasiden sosyal medya üzerinden şeffaf ve etkileşime açık biçimde yürütülen dijital diplomasiye geçilmektedir. Böylece uluslararası iletişimin bir boyutu olarak kültür diplomasisi ve daha genel anlamda kamu diplomasisi dijital dönüşüme ayak uydurmak

zorunda kalmaktadır. Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de karar alıcıların ve kurumların bu dönüşümün farkında olarak gerekli tedbirleri alması ve mevcut imkan ve kapasiteleri avantaja dönüştürmesi gerekmektedir. Bu çalışmada günümüzde pandemi sonrası genel olarak kamu diplomasisi ve özelde kültür diplomasisi alanında yürütülen tartışmalar ışığında Türkiye’nin kapasitesi analiz edilerek politika önerilerinde bulunulacaktır.

GÜVENLİK MAKSİMİZATÖRLERİ STRATEJİSİNDEN ETKİ MAKSİMİZATÖRLERİNE PARADİGMA DÖNÜŞÜMÜ OLARAK DOĞU AKDENİZ'DEKİ DENGELER VE TÜRK DIŞ POLİTİKASINDA YENİ BİR DOKTRİN OLUŞUMU

Amir IMANI

Tahran Orta Doğu Stratejik Araştırmalar Merkezi, Ph.D Student at Marmara Üniversitesi
amirimani4@gmail.com

ABSTRACT

Günümüzün uluslararası ilişkilerinde devletler, dış çevrelerini kontrol etmeye ve şekillendirmeye çalışarak uluslararası belirsizlik ve anarşiye yanıt vermektedir. Bu nedenle ülkelerin dış politikasını şekillendiren en önemli faktör, o ülkenin uluslararası sistemdeki göreceli gücüdür. Bu nedenle devletleri Güç Maksimizatörleri olarak tanımlamak yerine, Etki Maksimizatörleri olarak tanımlamak tercih edilir. Bu şekilde, güç, öncelikler ve devletlerin davranışları arasındaki ilişkiler, daha iyi incelenebilir. Bu doğrultuda, bir ulusta tüm güç ve etkiye sahip olan ve devletlerin uluslararası çevreye karşı tutumunu belirleyen makro-stratejinin gelişim süreçlerine ağırlık verilmektedir. Doğu Akdeniz'deki hükümetlerin yönelimleri ve politikaları da Kuzey Afrika'dan Orta Doğu'ya kadar olan gelişmeleri etkileyen büyük stratejileriyle uyumludur. Arap fetihleri, Haçlı seferleri, İstanbul'un fethi, imparatorluğun çöküşü ile Doğu Akdeniz çevresinde şekillenen tarih Osmanlılar ve Ortadoğu'daki kargaşa ve son zamanlarda mültecilerin durumu. Özellikle son zamanlarda, Avrupa'ya yasadışı göç, bu bölgenin güvenlik açısından AB için ne kadar önemli olduğunu

göstermektedir. Ayrıca Kuzey Afrika ve Sahra altı Afrika'nın Avrupa Birliği için önemi de Akdeniz jeopolitiğini etkilemektedir. Öte yandan Arap Baharı'nın 2011 yılından itibaren bölgedeki gelişmeleri de Akdeniz'de stratejik dengenin bozulmasına yol açmıştır. Obama'nın ABD'yi Ortadoğu'dan çekme politikasındaki gelişmelerin ardından, Suriye krizinin yarattığı büyük kargaşa, Ortadoğu'da Türk ve İran bölgesel güçlerinin ortaya çıkması ve Rusya'nın bu bölgelere yeniden girmesi Doğu Akdeniz'deki stratejik dengeyi etkiledi. Bu sorunlar Türkiye'yi yeni jeopolitiğini ve stratejisini yeniden gözden geçirmeye yöneltti. Türkiye'nin 2023'e kadar jeopolitiği, kara gücü yerine deniz gücünü artırmaktır. Bu tercih nedenleri, Akdeniz'deki birkaç temel meselede bulunabilir: Denize erişim için İsrail ve Batı tarafından (sahte) Kürdistan devletinin kurulması meselesi. 2. Mavi vatan denilen 150.000 metrekarelik Türk mavi topraklarının kaybetme endişesi. 3. Kuzey Türk Kıbrıs'ta garantörlük rolünü kaybetme ve geri çekilme endişesi. 4 Türkiye ekonomisinin zayıf noktası olan enerji kaynaklarına erişim çabaları.

Bu araştırmanın amacı, kovid-19 sürecinde Doğu Akdeniz'deki gerilimlerin ardından yeni strateji paradigmasındaki değişimleri etkileyen faktörleri belirlemektedir. Dolayısıyla, bu değişimleri gerektiren faktörlerin Türk dış politikasındaki yeni doktrin ortaya çıkmasında, nasıl bir etki sağladığı faktörleri de incelemektedir. Son günlerde Doğu Akdeniz'de yaşanan Sismik keşifleri nedeniyle Türkiye'de gündemdeki olan Mavi Vatan konusudur. Türk siyaset literatürüne yeni bir doktrin olarak giren mavi vatan kavramı, Türkiye Cumhuriyeti'nin Marmara Denizi, Ege, Karadeniz ve Akdeniz'deki denizcilik politikasını şekillendiriyor. Bu kavram 2000'lerde ortaya çıkmıştır ve tüm Türk deniz yetkisinin alanlarını (iç sular, karasular, kıta sahanlığı, münhasır ekonomik bölge) kapsamaktadır. Ancak o dönemde Davutoğlu'nun liberal / İslamcı dokt-

rinleri popüler olduğu için bu kavrama pek önem verilmedi. Dolayısıyla Türkiye, çıkarlarını korumak için Doğu Akdeniz'de aktif olarak yer alan çok sayıda bölgesel ve yabancı ülke nedeniyle, çıkarlarını ve haklarını korumak için birkaç politika izledi: yasal diplomasisi, savaş gemisi diplomasisi (Gambot). Ve keşif ve maden çıkarma diplomasisi (Sondaj) bunların arasındadır.

Anahtar kelime: Güvenlik Maksimizatörleri, Etki Maksimizatörleri, Mavi vatan, Sismik, Doğu Akdeniz, Türkiye

COVID-19 SONRASI ULUSLARARASI ÖĞRENCİLERİN GÜVENLİK SORUNSALI

Dr. Arda ÖZKAN

Öğretim Üyesi, Ankara Üniversitesi, Türkiye, ardaozkan@hotmail.com.

Dr. Gülşah TAŞÇI

Öğretim Üyesi, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, Türkiye, gtasci@29mayis.edu.tr.

ÖZET

Soğuk Savaş döneminin sona ermesi ile birlikte güvenikleştirme söylemleri yaygınlaşmış ve devletlerin politikalarında yerini almaya başlamıştır. Bu durum son yıllarda yükseköğretimde eğitim-öğrenim görmek isteyen uluslararası öğrenciler için önemli hale gelmiştir. Uluslararası öğrencilerin yaşamını düzenleyen yasal çerçevelerde "güvenlik" söylemi oldukça sınırlıdır ve esasen sorundur. Çünkü, bu öğrenciler devletin vatandaşlarıyla aynı haklara sahip değildirler. Bu yüzden, uluslararası öğrenciler kendi ülkeleri dışında sosyal vatandaşlık haklarından yoksun kalmakta ve özellikle güvenli alan ihtiyacı duymaktadırlar. Devletler, uluslararası öğrencilere sağladığı imkanlarda eğitim, sağlık, barınma, sosyal yaşam, vb. gibi kıt kaynakları kullanma sürecinde güvenlik tehditleri ile karşı karşıya kalmışlardır. Hatta bazı devletler için uluslararası öğrenciler, ulusal güvenliği tehdit eden yabancılardır. İlgili toplum tarafından kabul edilme ve sosyal yaşama uyum sağlama sürecinde öğrenimlerini yurtdışında sürdüreceği uluslararası öğrenciler, önemli bir toplumsallaşma sürecini tecrübe etmektedir. Bu tecrübenin farklı kültürel ortamlarda gerçekleşiyor olması ise toplumsallaşma sürecindeki genç bireylerin karşısına farklı sorunları çıkartabilmektedir. Bu noktada özellikle Covid-19 sürecinde uluslararası öğrenciler, güvenlik nosyonu temelinde incelenmesi gereken konulardan biri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu çalışmada, uluslararası öğrencilerin öğrenci

hareketliliği içerisindeki savunmasız varlığı ve ortaya çıkan sorunlar için neler yapılacağı güvenikleştirme teorisi bağlamında sorgulanacaktır. Ole Wæver tarafından ortaya atılmış olan ve Kopenhag Okulu'nun geliştirdiği bu teoriye göre, devletlerin güvenliği sadece askeri stratejilerle sağlanan bir olgu değil, toplum nezdinde daha geniş unsurlarla zenginleşebilen bir olgudur. Güvenikleştirme teorisi, bu çalışmada Kopenhag Okulu'nun bakış açısıyla yükseköğretimde okuyan uluslararası öğrenciler temel perspektifinde ele alınacaktır. Dolayısıyla bu çalışmanın amacı, uluslararası öğrencilerin güvenlik sorununu güvenikleştirme teorisinin beş aşaması çerçevesinde tartışmaktır: Askeri, ulusal, ekonomik, toplumsal ve çevresel güvenlik. Kopenhag Okulu'nun güvenlik çalışmalarına en büyük katkısı, toplumun güvenlik anlamında etkilendiği beş sektörün birbiriyle etkileşiminin güvenikleştirme teorisine uygulanmasıdır. Zira bu güvenlik anlayışları birbirini etkilemekte, hepsinin teker teker analiz edilip birbirini nasıl etkilediği incelenip uluslararası öğrenciler bir sonuç ortaya konması gerekmektedir. **Bütüncül bir güvenlik bakış açısı ancak bu şekilde kazanılabilir.** Bu amaçla bu çalışmada uluslararası öğrencilerin güvenlik sorunsalı politik analiz yöntemi kullanılarak bir çözümleme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası öğrenciler, güvenikleştirme, hareketlilik, Kopenhag Okulu, güvenlik politikaları.

BİR KAMU DİPLOMASİSİ AKTÖRÜ OLARAK JANDARMA TEŞKİLATI

Dr. Engin AVCI

Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, Araştırma Merkezleri Müdürlüğü, Beytepe, Çankaya, Ankara, Türkiye. e-posta: engavci@gmail.com; eavci@jandarma.gov.tr

ORCID: 0000-0002-5881-1530

Küreselleşmeyle birlikte iletişim ve ulaşım teknolojilerindeki hızlı gelişim ve değişim sadece yeni suç türlerini ortaya çıkarmakla kalmamış suçların niteliğinde de önemli değişikliklere neden olmuştur. Terörizm ve organize suçlar gibi sınır aşan bir niteliğe evrilen tehditler, iç güvenlik ve suçla mücadele amacıyla teşkil edilen kolluk kuruluşlarının ilgi alanlarını sınır ötesine taşımıştır. Bunun doğal sonucu olarak günümüzde kolluk teşkilatları arasında müşterek operasyonlar dâhil her alanda uluslararası iş birliği hızla artmaya başlamıştır.

Güvenlik tehditleri ile suç türlerinde meydana gelen değişimler, kolluk teşkilatlarının hem önleyici faaliyetlerde hem de suç soruşturmalarında teknolojiyi takip eden, uluslararası ortaklıklar geliştiren, eğitim ve öğretim sistemlerini çağın gereklerine uygun noktaya taşımaya amaçlayan stratejileri benimsemelerine yol açmıştır. Öncelikli görevi kamu düzeni ve asayişin sağlanması olan kolluk kurumları, suçla mücadeledeki yeni konseptlere ayak uydurabilmek maksadıyla geliştirdikleri uluslararası iş birliğine bağlı olarak yerel düzeyde görev alan bir kamu kurumu görünümünden sıyrılarak uluslararası bir kamu diplomasisi aktörü olma yolunda hızla ilerlemektedirler.

Türkiye’de Jandarma, Polis ve Sahil Güvenlik olmak üzere üçlü bir kolluk sistemi uygulanmaktadır. Bu teşkilatlar, terörizm, organize suçlar ve göç gibi sınır aşan nitelikteki risk ve tehditlerle mücadele ederken Interpol, Europol gibi uluslararası kolluk örgütleri ile yürüttükleri müşterek çalışmalar yanında, diğer ülkelerin kolluk eğitim kurumlarıyla da yakın iş birliği tesis etmektedirler. İş birliği anlaşmaları ve protokollerle yürütülen bu çalışmalar, kolluk eğitimine farklı bakış

açıları kazandırmanın yanında kalitenin artırılması, suçla mücadelede ortak akıldan ve tecrübelerden yararlanılması suretiyle modern kolluğun dönüşümü ve küreselleşmesi perspektifinde önem taşımaktadır.

Kurulduğu 1839 yılından günümüze yürüttüğü kolluk hizmetlerinin yanı sıra görev alanı ve bağlılığı nedeniyle askerî nitelikler kazanan Jandarma Genel Komutanlığı da güvenlik ve kolluk hizmetlerindeki dönüşüme ayak uydurmak üzere stratejik adımlar atmaktadır. Uluslararası boyutta askerî statülü kolluk teşkilatları arasında iş birliği tesis etmek maksadıyla kurulmuş olan FIEP’e (Uluslararası Jandarmalar ve Askerî Statülü Kolluk Kuvvetleri Birliği) ve kolluk eğitimi kapsamında iş birliğinin amaçlandığı RINEP’e (Uluslararası Kolluk Eğitim Ağı) üye olunması, dost ve müttefik ülke kolluk teşkilatlarına yerinde ve Türkiye’de eğitim verilmesi, BM, NATO ve AB’nin barış operasyonlarında ve misyonlarında aktif olarak görev alınması bu konuda verilebilecek örnekler arasındadır.

Kamu diplomasisi açısından ülkeye önemli katkı sağlayan bu girişimler, 2019 yılının son günlerinde Çin’in Wuhan şehrinde ortaya çıkan ve kısa zamanda küresel bir tehdide dönüşen Covid-19 salgınından etkilenmiştir. Bu çalışmada, Türk Jandarması özelinde, kolluk teşkilatlarının uluslararası faaliyetlerinin kamu diplomasisi açısından incelenmesi ve Covid-19 küresel salgınının bu süreçlere etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Jandarma, Kolluk, Kamu Diplomasisi, Güvenlik Diplomasisi, Eğitim Diplomasisi

THE TURKISH GENDARMERIE AS A PUBLIC DIPLOMACY ACTOR

Engin AVCI

PhD, Gendarmerie and Coast Guard Academy, Centers for Research, Beytepe, Çankaya, Ankara, Türkiye, engavci@gmail.com; eavci@jandarma.gov.tr ORCID: 0000-0002-5881-1530

The rapid change and development in communication and transportation technologies along with the globalization revealed not only new types of crimes but also caused serious changes in the nature of crimes. Threats, such as terrorism and organized crimes, evolved into a transnational nature have shifted the focus of interests of internal security and law enforcement agencies across borders. As a result, naturally, joint and integrated operations and cooperation among law enforcement agencies at the international level have started to increase rapidly.

The changes in security threats and crime types have led law enforcement agencies to adopt strategies aim to follow technology in both preventive activities and crime investigations, to develop international partnerships, and to improve education and training systems compatible with the requirements of the age. Law enforcement agencies whose primary task is to ensure public order and safety have rapidly progressed towards becoming an international public diplomacy actor by getting rid of the appearance of a public institution operating solely at the local level, depending on the international cooperation they have developed in order to keep up with new concepts in the fight against crime.

Turkey has a triple law enforcement system, which includes the Turkish Gendarmerie, the Turkish National Police, and the Turkish Coast Guards. While these organizations combat transboundary risks and threats such as terrorism, organized crime and irregular migration, they cooperate with international law enforcement organizations such as INTERPOL and EUROPOL, as well as establish close cooperation with training and education institutions of other countries. These activities carried out accordingly official agreements and protocols are important in transformation and globalization of modern law enforcements by

bringing different perspectives to the law enforcement training as well as increasing the quality, and benefiting from common mind and experience in combating crime.

In addition to its law enforcement services since its foundation in 1839, the Turkish Gendarmerie General Command, which has gained military qualifications due to its rural operational area, has also taken strategic steps to keep up with the transformation in security and law enforcement services. Among these examples are becoming a member of the FIEP (International Gendarmerie and Law Enforcement Forces with Military Status), established to built cooperation among law enforcement agencies with military status at the international level, and being a part of the RINEP (International Law Enforcement Training Network) which aims to cooperate in law enforcement training. Another activity is to provide with on-site training friendly and allied countries abroad and in Turkey, and contributing to the peacekeeping operations and mission of the UN, NATO and EU.

These initiatives, which made a significant contribution to the country in terms of public diplomacy, were affected by the Covid-19 pandemic that emerged in Wuhan, China in the last days of 2019 and turned into a global threat in a short time. This study aims to examine the international activities of the Turkish Gendarmerie General Command and the Gendarmerie and Coast Guard Academy as security and education diplomacy and to evaluate the effects of the Covid-19 pandemic on these activities.

Key Words: Covid-19, Gendarmerie, Law Enforcement, Public Diplomacy, Security Diplomacy, Education Diplomacy

KÜRESEL SALGIN SONRASI GÜVENLİK POLİTİKALARI, YÖNETİŞİMİ VE TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ

Dr. Güngör ŞAHİN

Öğr.Üyesi, Milli Savunma Üniversitesi, Atatürk Stratejik Araştırmalar Enstitüsü (ATASAREN), Strateji ve Güvenlik Araştırmaları Öğretim Üyesi, gsahin@msu.edu.tr.

ÖZET

Dünyada kısa sürede salgın şeklinde yayılan “Yeni Koronavirüs Hastalığı” (COVID-19); ilk olarak Çin’in Vuhan Eyaleti’nde Aralık ayının sonlarında solunum yolu belirtileri (ateş, öksürük, nefes darlığı) gösteren bir grup hastada yapılan araştırmalar sonucunda 13 Ocak 2020’de tanımlanmış, T.C. Sağlık Bakanlığı verilerine göre Türkiye’de ilk vaka 10 Mart 2020 tarihinde görülmüştür.¹ Dünya Sağlık Örgütü’nün tüm dünyadan topladığı ve her gün yayımladığı veriler incelendiğinde salgının küresel etkisi daha kolay anlaşılabilir.

Arnold Wolfers’in, bugünkü anlamıyla ilk defa bahsettiği güvenlik kavramı; “edinilmiş değerleri tehlikeye atan veya atma ihtimali bulunan herhangi bir tehdidin olmaması olduğuna göre”; salgının ekonomik, siyasi ve sosyal etkileri “güvenlik tehdidi” olarak tanımlanmasını kolaylaştırmaktadır. Ole Rudolf Holsti, gücü “bir ülkenin sahip olduğu imkân ve hareket kabiliyetini kendi çıkarları doğrultusunda değişiklik yaratabilmesi” olarak tanımlamıştır. Bu kapsamda değerlendirildiğinde güçlü uluslararası aktörlerin; ülkelerinin sahip olduğu imkân ve kabiliyetleri

hem yerinde hem de zamanında doğru şekilde kullanmaları, etkin ve öğrenen kadrolar/teşkilatlar ile öncelikle salgın gibi olağan dışı tehditler karşısında uluslararası ve ulusal seviyede güvenliği sağlamaları gerekmektedir.

Salgının; yönetimin başarı veya başarısızlığı üzerinden siyasi, ülke sınırları dışında harekât icra eden Silahlı Kuvvetler unsurları da dâhil olmak üzere askeri, toplum refahını etkilemesi sebebiyle ekonomik, insanların hayatlarının kısıtlanması sebebiyle toplumsal ve çevresel etkileri ortaya çıkmaktadır. İnsanların uzun süre evde kalmalarından kaynaklanan başka sağlık sorunları, aile içi şiddet, depresyon, psikolojik sorunlar, boşanmalar ve ekonomik sorunlar görülebilmektedir. Bu ve benzeri riskler/tehditler ortaya çıkmadan senaryolar oluşturmak, alternatif müdahale ve çözüm yöntemleri geliştirmek, siyasi iradeye alternatif karar seçenekleri sunmak için kapsamlı ve bütüncül stratejik öngörü oluşturabilecek kadrolara/teşkilatlara ihtiyaç duyulabilir. Siyasi ve idari bürokrasiye stratejik seviyede bilgi sağlanarak kararlar optimize edilebilir.

¹ COVID-19 (Yeni Koronavirüs Hastalığı), Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı, <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/tr/covid-19-yeni-koronavirus-hastaligi-nedir> (Erişim Tarihi: 25.10. 2020).

Devletin diğer kurumlarında olduğu gibi ülkenin milli menfaat ve hedeflerine ulaşacak politikaların uygulayıcısı Türk Silahlı Kuvvetleri'nin, salgın ve benzeri durumlarda başta caydırıcılığını sürdürmesi için barış döneminde geliştireceği tedbirler önem arz etmektedir. Harekât ortamına yönelik biyolojik tehditlerin artması ve muharebe ortamındaki zayıflığın azaltılması isteği ile birleşince, konvansiyonel kuvvetlerden insan unsurunun daha az kullanıldığı uzaktan komuta edilen veya otonom sistemler ile etki odaklı harekâta, "ağ tabanlı yeteneğe" daha ağırlık verileceği değerlendirilmektedir.

COVID-19 salgını sonrasında uluslararası sistemde çok büyük bir değişim öngörülmekle birlikte, ulusal seviyede sınır güvenliğinin salgın hastalık ve biyolojik ajanları kapsamı, savunma sanayiinde olduğu gibi sağlık malzeme ve cihazlarının yerli üretiminin desteklenmesi, biyolojik güvenlik konusunda çalışan kadroların güçlendirilmesi,

gıda ve tedarik zinciri güvenliğine daha da önem verilmesi, medikal istihbarat üretebilecek kadroların oluşturulması, ekonomik ve finansal yapının küresel dalgalanmalardan daha az etkilenecek şekilde sektörel seviyede yeniden yapılandırılması gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Salgın, Güvenlik, Yönetişim, Türk Silahlı Kuvvetleri.

GELECEĞİN GÜVENLİĞİNDE YAPAY ZEKÂNIN ASKERİLEŞTİRİLMESİ VE ULUSLARARASI HUKUK

Dr. Vahit GÜNTAY

Öğretim Üyesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, İİBF, Uluslararası İlişkiler Bölümü,
61080/Trabzon, vahit.guntay@ktu.edu.tr

ÖZET

Yapay zekânın askeri teknolojiler üzerindeki gelişimi ve alınan yol sadece devletler arasındaki çıkar mücadelesi ile açıklanamaz. Otonom silahların veya robotların insanlara kıyasla daha iyi, etkili ve daha uyumlu bir şekilde çalışabileceği görüşünün arkasında fikirsel bir gelişim de barınmaktadır. Devletlerin, uluslararası kuruluşların, özel şirketlerin ve hatta bireylerin kendilerini uluslararası sistemdeki herhangi bir aktöre karşı koruma fikri değişen koşullar ile ilgilidir. Bu çalışmanın temel noktası da uluslararası hukukun başta yapay zekâ ile gelişen askeri unsurlar da dahil olmak üzere alan içerisinde düzenleyici olup olmayacağı ile ilgilidir. Uluslararası hukuk bireylerden devletlere kadar sistem içerisinde kendi arayışını sürdürürken yapay zekânın askerileşmesi gibi hususlarda düzenlemeler yapabilecek potansiyele sahip midir? Geleceğin güvenliği açısından yapay zekânın aldığı yol uluslararası hukuk düzenlemeleri ile etik bir çerçevede değerlendirilebilir mi? gibi sorulara cevap niteliğinde olan bu çalışma farklı istatistikler ile desteklenerek devletlerin kat ettiği yola ilişkin de bir çerçeve sunmaktadır. Yapay zekâyâ bağlı teknolojilerin kullanımı ile ilgili endişeler devletlerin klasik uluslararası ilişkiler sorunlarındaki hukuki perspektifleri ile benzerlikler göstermektedir. Geleceğin güvenliğinde alana ilişkin tartışmalar basit anlamda internetin

kullanımından devletlerin geliştirdiği otonom silahlara kadar geniş bir alana yayılmaktadır. Uluslararası özel hukuk açısından belirli bir ülkenin yargı yetkisinin talep edilip edilemeyeceği veya hangi mahkemelerin yetkili olacağı, yasaların hangi olaylarda devreye gireceği ve yaptırım gibi konularda yapay zekâyâ bağlı gelişmeler bugün ve yakın gelecekte gündemi bir hayli meşgul edecektir. Özellikle Doğu ve Batı arasındaki fikirsel ve felsefi farklılık, ABD-Çin arasında yaşanan çekişmelerde olduğu gibi birçok ülke arasında ciddi bir hukuksal sorun da yaratacaktır. Sadece son 15 yıl içinde yapay zekâ ile ilgili çalışmalar incelendiğinde teknik, güvenlik, hukuk gibi disiplinlere bağlı çalışmalar alan içinde yaklaşık 10 kat artmıştır. Ülkeler arasındaki çekişmeler alanın etik boyutu içerisinde tüm konuları kapsamaktadır ve günümüzde liderlerin söylemlerine de eşlik etmektedir. Yapay zekânın askerileşmesi konusundaki girişimler bir gelecek vizyonu olduğu kadar aynı zamanda bir yarıştır ve sonu olmayan bu yarışta hukuksal düzenlemeler olmadan atılacak adımlar yeni bir kaosun habercisidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Güvenlik, Uluslararası İlişkiler, Uluslararası Hukuk, Otonom Silahlar

DEĞİŞİMİN VE DEVİNİMİN YAŞANDIĞI DÜNYAMIZDA NATO: GÜÇLÜ, ÇEVİK VE STRATEJİK İTTİFAK

Öğr. Gör. Güney Ferhat BATI

Kıbrıs Amerikan Üniversitesi

guneyferhat26@gmail.com

ÖZET

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin ardından Soğuk Savaş döneminin başlamasıyla birlikte yeni bir güvenlik rejimi ortaya çıktı. Profesör Ken Booth; iki kutuplu dünyanın güvenlik algısını "Hepimizin kafasında demir bir perde vardı" şeklinde tanımlar. Sıcak savaştan uzak kalınan bu dönemde, tedirginlik ve tansiyon hep yüksekti. 1989 yılında Berlin duvarının yıkılması sonrasında, 1991'de Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin (SSCB) dağılmasıyla birlikte, uluslararası sistem için gerilimli bu iki kutuplu dönem zamanla sona erdi. Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte, NATO (Kuzey Atlantik Savunma Paketi) üyeleri kendilerini bu mücadeleden galip çıkmış, diğer tarafı yenilmiş olarak tanımladılar. Ve doğal olarak 20. yüzyılda Soğuk Savaş'ın sona ermesi ile birlikte NATO'nun uluslararası sistemdeki işlev ve rolü değişmiştir. NATO'nun varoluşsal sebebi SSCB'nin yayılcı politikası ve rejim ihracı yapmak istemesinden kaynaklıydı. Dolayısıyla, SSCB'nin dağılması ve Varşova Paketi'nin (1955) lağvedilmesiyle birlikte, NATO, tehdit algılamasını değiştirmiştir. NATO'nun tehdit algılama envanterinde; Çevre Sorunları, İnsan Hakları İhlalleri,

Kitleli Göçler, Bölgesel ve Etnik Çatışmalar, Köktendincilik, Uluslararası Terörizm, Ekonomik Sorunlar, Uyuşturucu ve Silah Kaçakçılığı, Kitle İmha Silahlarının Kontrolsüz Yayılımı, Doğal Kaynak Çatışmaları, Tehdidin Asimetrikleşmesi ve Uluslararası Hukuka Aykırı Hareket Eden Ülkeler gibi birçok tehdit unsurları bulunmaktadır. Şu bir gerçektir ki, Soğuk Savaş'ın sona ermesi dünyamızdaki çatışmalara son vermemiştir. Aksine, iki kutuplu dünya düzeninde dondurulmuş sorunlar çok kutuplu dünya düzeninde yeniden alevlenmiştir. Bu bağlamda 21. yüzyılın ilk çeyreğinde **dünyamızın yüz yüze kaldığı saldırdan dolayı uluslararası askeri/savunma ve güvenlik kurumu NATO'nun** değişim sürecinde ki **güçlü, çevik ve stratejik yönü** değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Soğuk Savaş Dönemi, Uluslararası Terörizm, Güvenlik, Çift Kutupluluk, Stratejik İttifak

PANDEMİDE “YENİ NORMAL”: COVID-19 DÖNEMİNDE SİBER GÜVENLİK ZAFİYETLERİ

Öğr. Gör. Türkan Melis PARLAK

Teknolojinin hızlı gelişimi ile bilgisayar ve internet hayatımızın başat unsurlarından biri haline gelmiş, hayatımızın her alanına nüfuz etmiştir. Dünyada internetin yaygınlaşması kullanıcılara kolaylık sağlamanın yanında güvenlik açıkları nedeniyle olumsuz sonuçların ortaya çıkmasına da müsait bir ortam oluşturmuştur. Bu güvenlik açısından faydalanılanlar sayesinde klasik suçlara göre daha kolay olarak işlenen siber suç kavramı ortaya çıkmıştır. Hayatımızda internetin bu denli önemli yer tutması kişisel bilgilerimizi ve birçok kamu kuruluşu ve hizmetini tehlikeye sokmaktadır. Çünkü ciddi boyutlara yol açan siber saldırılarda saldırganları da tespit etmek oldukça zordur ve genellikle saldırganlar ülke dışından bu eylemlerini gerçekleştirmektedirler. Aralık 2019 tarihinde Wuhan’da ortaya çıkan ve bulaşma hızı ile global bir pandemi yaratan Covid-19 virüsü nedeniyle devletler temel görevleri olan toplumu korumak adına hukuki yaptırımlar uygulayarak sokağa çıkma yasağı ilan etmişlerdir. Salgınının dünya çapında yayılması yalnız sağlık risklerini değil siber riskleri de beraberinde getirmektedir. Pandemi döneminde herkesin evden çalışmaya başlamasıyla neredeyse tüm bilgi paylaşımlarının evden yapılmıştır. Bu noktada internet, insan etkileşimi için öncelikli hal almıştır. Tüm ticari faaliyetlerin ve iletişimin internet vasıtasıyla yapılması nedeniyle de internet kullanımı üst seviyelere

ulaşmıştır. Paylaşımların artması ile Covid-19 krizi, dünya çapındaki siber tehdit ortamını yeniden şekillendirmiştir. Tüm aksiyonların internet üzerinden gerçekleştiği bu dönemde siber güvenlik risklerinin artışı zaten kaçınılmaz bir gelişme olarak görülmektedir. Ki bu dönemde de siber saldırılarda çarpıcı oranda bir artış kaydedilmiştir. Bu dönemde en çok kullanılan uygulamalardan biri de video konferans uygulaması olan Zoom’dur. Birleşik Krallık Başbakanı’nın bile kabine toplantısı yaptığı uygulama, pandemi döneminde milyonlarca ofis çalışanının toplantı ve bilgi paylaşımı için en çok kullandığı platformlardan biri olmuştur. Ancak, Zoom uygulamasının kullanıcıları siber suçlular tarafından hedef alındığı ileri sürülmektedir. Hayatın diğer alanlarında olduğu gibi, siber uzayda normale dönüşün neye benzeyeceği veya ne zaman olacağı halen muğlak konulardan biridir. Ancak, bir sonraki hazırlıklı olma gerekliliği şüphe götürmez bir gerçektir. Bu çalışmada Covid-19 döneminde ki siber güvenlik zafiyetleri sorununa değinilerek hukuki bağlamda çözüm önerileri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Siber Güvenlik, İnternet, Hukuk, Pandemi

BİRLEŞİK ARAP EMİRLİKLERİ'NİN SAVUNMA STRATEJİSİ VE ASKERİ KAPASİTESİ

Abdullah ERBOĞA

Araştırmacı, SETA Strateji Araştırmaları, Türkiye

Birleşik Arap Emirlikleri Arap İsyanları sürecinden itibaren Ortadoğu siyasetinde kendinden söz ettiren bir ülke konumundadır. Savunma ve dış politika alanlarında oldukça agresif bir tutum sergileyen Abu Dabi yönetimi, gerilimin devam ettiği sahalarda varlık göstermiştir. Elbette bu yaklaşımda Birleşik Arap Emirlikleri'nin ulusal güvenliğine yönelik tehdit algıları belirleyici olmuştur. ABD'nin Ortadoğu'dan askeri olarak geri çekilmeye başlaması ve Arap İsyanları ile Ortadoğu'da ortaya çıkan bölgesel siyasi yapıdaki değişim talepleri, Abu Dabi yönetimini rahatsız etmiştir. 2010-2020 yılları arası dönemde Birleşik Arap Emirlikleri, tehdit değerlendirmesi kapsamında önce İhvan tehlikesini bertaraf etmeye çalışmış ve Mısır darbesi ile büyük oranda istediğini almıştır. İkinci olarak ABD öncülüğünde, P5+1 ülkeleri ile İran arasında nükleer müzakerelerin başlamasıyla birlikte İran tehdidinin yükselişe geçmesi yine Birleşik Arap Emirlikleri'ni tedirgin eden konvansiyonel bir tehdit olarak ortaya çıkmıştır. Üçüncü olarak Türkiye'nin etkili Ortadoğu politikası Abu Dabi yönetiminin ulusal ve bölgesel güvenlik kaygılarının üst sıralarında yer almış ve BAE, bölgede Türkiye'yi sınırlandırmak için çeşitli politikalar takip etmiştir.

Bu bildiri, Birleşik Arap Emirlikleri'nin tehdit öncelikleri değerlendirmesi bağlamında nasıl bir savunma stratejisi takip ettiği sorusuna

odaklanmaktadır. Bu çerçevede Birleşik Arap Emirlikleri'nin savunma stratejisini oluştururken belirlediği hedefler ele alınacaktır. Abu Dabi yönetiminin askeri kapasitesinin belirlenen hedefler ile uyumlu olup olmadığı tartışılacaktır. İlaveten Birleşik Arap Emirlikleri açısından askeri işlerde görülen eksikliklerin ve silah teknolojilerine ulaşım noktasında tedarik çeşitlendirmesi politikasının nasıl işlediği üzerinde durulacaktır. Bununla birlikte güvenlik ve savunma politikaları noktasında ABD ile bağımlı bir ilişkiye sahip olan Abu Dabi'nin, silah sistemleri tedariki için Çin, Fransa ve Rusya gibi küresel aktörlerle nasıl bir etkileşim içerisinde olduğu üzerinde durulacaktır. Ayrıca Ortadoğu bölgesinde vekalet savaşının sürdüğü sahalarda etkin olabilmek adına, Birleşik Arap Emirlikleri'nin milisleştirme faaliyetleri ve silah yardımlarının boyutları ele alınacaktır. Son olarak Abu Dabi'nin ulusal ve bölgesel güvenlik politikalarının maliyetleri, sınırları ve imkanları üzerinde tartışma yürütülecektir.

Anahtar Kelimeler: Birleşik Arap Emirlikleri, Ortadoğu, Savunma, Askeri Kapasite, Silah.

TÜRK POLİS TEŞKİLATINDA DİJİTAL DÖNÜŞÜM VE ETKİLERİ

AYKUT KÜÇÜK

Maltepe Üniversitesi, Marmara Eğitim Köyü, 34857 Maltepe, İstanbul, Türkiye
aykutkck54@gmail.com

Son yıllarda bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan büyümeler, internet kullanımının yaygınlaşması, bilgi çağına ve bilgi toplumu olarak nitelendirilen döneme geçiş ile birlikte kurumların görevlerini ifa etme şekli de dönüşüme uğramıştır. Birbirlerine internet aracılığıyla bağlı hale gelen insanlar, makineler, taşıtlar, eşyalar, kısaca nesnelere, nesnelere interneti ismi verilen konuyu kamu yönetimi gündemine taşımıştır. Dijital dönüşüm; müesseselerin ve ülkelerin gelecek plan ve siyasetlerinde daha yoğun olarak yer almaya devam etmektedir. Unutulmamalı ki Dünyadaki birçok ülke konumları nerede olursa olsun, terör ve siber saldırılar gibi tehditlere sarı hale gelmiştir ve bu sebeple; geleneksel olmayan savunma ve saldırı yeteneklerine sahip olmak zorundadır. Bu tehditlerin farkında olan hem sivil hem de güvenlik tabanlı kurumlar gelişen teknolojik gelişmeleri yakından takip etmekte ve ihtiyaçları doğrultusunda desteklemekte ve kullanmaktadır. Nesnelere internetinin bir yansıması olarak merkezi ve mahalli yönetimler, kamu hizmetlerini daha etkin, etkili ve verimli sunmak adına sensörler, gelişmiş ağlar, giyilebilir teknolojiler ve GPS sistemlerini kamu hizmetlerinde kullanmaya başlamışlardır. Bu uygulamalar kamu hizmetleri sunumunda yaşanan dijital dönüşümün somut birer örneklerini teşkil etmektedirler.

Covid-19, Aralık 2019' da Çin'de ortaya çıkmış ve kısa zaman içerisinde tüm dünyayı etkilemiştir. Bu bağlamda, pandeminin dijital dönüşümde yeni bir düzey oluşturduğu iddia edilmektedir. Tüm bu gelişmeler arasında en görünür dönüşüm güvenlik alanında olduğu söylenebilir. Çalışma, Türk Polis Teşkilatının Covid-19 sonrası dijital dönüşüme odaklanmak suretiyle tahlil etmektedir. İlk kısımda Türk Polis teşkilatının tarihi ve yönetimi hakkında kısa bilgi verilmiştir. Dijital dönüşüm kavramı belirlenmiş ve önemi üzerinde durulmuştur. Bu bildiri dönüşüm olgusunun Polis Teşkilatında etkisinin neler olacağı değerlendirilmektedir. Ayrıca dijital dönüşümün Türk polis teşkilatında uygulanmasına yönelik önerilerde bulunulmuştur. Son bölümde Kurumun dönüşüm esnasında Süreç Yönetiminin Seviyelerini ölçmek amacıyla "Süreç Yönetimi Olgunluk Modeli Önerisine" değinilmiştir. Çalışmanın, dijital dönüşümle ilişkin genel bir çerçeve çizerek olası çalışmalara yönelik uygulayıcı ve akademisyenler için bir altyapı oluşturacağı düşünülmektedir. Çalışmanın sonuç bölümünde ise konu üzerine gelecekte yapılacak olan çalışmalar için bir takım öneriler sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Güvenlik, Polis, Süreç İyileştirme, Teknoloji

POST PANDEMİ DÖNEMİ, İSTİHBARAT TEŞKİLATLARININ MUHTEMEL YAPISAL DEĞİŞİKLİKLERİ VE İŞBİRLİKLERİ

Bora İYİAT

Öğretim Görevlisi, Amasya Üniversitesi, bora.iyiat@amasya.edu.tr

Tarihin başlangıcından bu yana küresel ölçekte yaşanan tüm hadiselerin, insanlığın yaşantısında ve siyasal, ekonomik, sosyal alanlarında ciddi değişiklikler yarattığı bir vakıdır. 2020 yılının başında tüm dünyayı etkisi altına alan COVID-19 isimli bir virüste pandemi ilanına neden olarak, küresel ölçekte hayatı ciddi ölçüde değiştirmiştir. Pandeminin ilerleyişi, etki alanını arttırması ve etki altındaki ülkelerin aldıkları kararlar, uygulamalar ve yaşadıklarının yanında liderlerin – politik karar alıcıların yaptıkları açıklamalar bize kısa, orta ve uzun vadede bazı paradigma değişikliklerinin yaşanmasının kaçınılmaz olacağını ve dünyanın eski dünya olamayacağını işaret ederken bu değişikliklerin yaşanacağı alanlardan birisinin de uluslararası güvenlik politikalarında olacağını güçlü sinyallerini vermiştir. Bundan sonra hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı iddiası, uluslararası güvenlik paradigmaları için de geçerlidir. Artık tehdit kavramı ve onun bileşenleri yeniden düzenlenecek, savunma harcamaları yön değiştirecek, güvenlik ve tehdidin varlığını ifade eden karar alıcı erkler yetkilerini paylaşacak, zorunlu işbirlikleri artacak ve güvenlik olgusu ile onun bileşenleri daha netleşecektir. Bu noktada etkilenecek kurumların başında hiç kuşkusuz istihbarat teşkilatları gelecektir. Bilindiği gibi istihbarat teşkilatları da tıpkı diğer devlet kuruluşlarında olduğu gibi bürokratik yapılar olarak dizayn edilmiştir. İstihba-

rat teşkilatlarının varlığı ve gücü, adına görev yaptığı devletin varlığı ve gücü ile doğrudan ilişkilidir. Çünkü istihbarat, devletlere sürpriz tehdit ve saldırılara maruz kalmasını önler, uzun vadeli bir projeksiyon ile ufuk ötesi bakış sağlar, politika oluşturmaya yardımcı olarak karar vericilere bilgi desteği sağlar. Kısaca görev tanımının esasını oluşturan odak noktası devletin kendisine yönelik tehdit kavramıdır. Devletler, toplumlar ve bireyler zamanın başından, günümüze kadar farklı dönemlerde, benzer veya farklı düşmanlar karşısında kendilerini tehdit, risk altında görerek, güvenlikleri için tedbirler alarak, bu noktada istihbarat kuruluşlarını kullanmak zorunda olmuşlardır. Çoğu kez de ortak düşmanlar karşısında işbirliğine gitmişlerdir. İşte söz konusu çalışma tüm insanlığın ortak düşmanı olan bu biyolojik tehdit karşısında istihbarat teşkilatlarının muhtemel yapısal değişiklikleri ve işbirliklerinin nasıl şekilleneceğine ilişkindir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, İstihbarat, Güvenlik, Tehdit, İşbirliği

COVID-19 ETKİSİNDE GELECEĞİN DİPLOMASİSİ; BİLİM VE HALK SAĞLIĞI DİPLOMASİSİ

Özlem AKSOY

Biyolog (MoSc)

T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü - T.R. Ministry of Environment and Urbanization General Directorate of EU and Foreign Affairs
ozlem.aksoy1@csb.gov.tr, ozlemaksoy13@gmail.com

Cahit Armağan DİLEK

E. Deniz Kurmay Albay

ÖZET

Doğada canlılar popülasyonlar halinde bulunurlar. Popülasyon, en basit tabir ile bir canlı türünün (bazen ise alt türün ya da varyetenin) belirli bir coğrafi alan ile sınırlı ve temel olarak kendi içinde üreme davranışı olmak üzere aynı zamanda beslenme, savunma, iletişim vb. davranışların gerçekleştiği yaşayan canlıların tümüne birden verilen isimdir.

Popülasyon büyüklüğünün düzenlenmesi, bir ölçüde, çevrenin belli kaynaklarından yararlanmak için aynı türün bireyleri arasındaki rekabet şeklinde ortaya çıkar. Kaynaklar, popülasyonu oluşturan bireylerin tümüne yetecek düzeyde olduğu zaman rekabet görülmez. Kaynaklar yeterli miktarda olmadığı zaman, popülasyonun tepkisi iki şekilde ortaya çıkar. Birincisinde bireylerin hiç birisi beslenme ve üreme için kaynaklardan yeterli ölçüde yararlanamaz, ancak paylaşım razı olur (paylaşımçı). İkinci durumda bazı bireyler kaynaklardan yeterli ölçüde yararlanmak ister, paylaşmadan yana olmaz. Bu davranış yarışma olarak tanımlanır.

2019 yılı ikinci yarısında ortaya çıkan Covid-19 pandemisi, insan topluluklarına ve toplumların yöneticilerine kaygı, endişe, korku ve hatta panik duygularını yaşatmış ve yaşatmaya devam etmektedir. Söz konusu pandemi neticesinde gıda temininde, ulaştırmada, temel ve tedavi edici sağlık hizmetlerinde, ekonomik yatırımlarda, insan kaynakları ve çalışma hayatında, eğitim hizmetlerin-

de, uluslararası insan hareketliliklerinde, dijital teknoloji altyapısında, enerji üretimi ve teminine ilişkin altyapılar ile benzeri pek çok konu başlığında bilinen tüm ezberlerin ve protokollerin işlevini yitirdiğini ve hatta ihtiyaca cevap vermediği deneyimlenmektedir.

Covid-19 pandemisi ile içinden geçilmekte olan dönüşüm sürecinde toplulukların gerek güvenlik gerek ekonomik gerekse de politik nedenlerle yeni yönetim, üretim, işletim ve paylaşım düzenlerine yarışmacı bir şekilde evrilmesi öngörülmekle birlikte, toplulukların öncelikli olarak kendi iç kaynakları ile mevcudiyetlerini sağlayabileceklerini ancak bu durumun insan türünün toplu yaşama ve her türlü alışveriş doğası gereği paylaşımçı bir çerçevede ilerleyeceği düşünülebilir.

Bu noktada temel sağlık hizmetleri ile yeterli/besleyici gıdaya ve temiz suya erişim gibi temel insan haklarına erişim hususlarında ülkelerin diplomatik ilişkilerini bilimsel ve halk sağlığı temelinde kurgulamalarını zorunlu hale getirmektedir.

Bu bildiride Covid-19 pandemisi ile açılan yeni dönemde uluslararası bilim, halk sağlığı ve çevre iletişiminin gelecek dönemde diplomasiyi ve ulus üstü yapıları ne yönde ve nasıl şekillendirebileceği ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak güç, Güvenlik, Nüfus, Kaynak

ASKERİ EĞİTİMİN GELECEĞİNDE SANAL GERÇEKLİK (VR) TEKNOLOJİSİ

Prof. Dr. Gonca Telli YAMAMOTO

Maltepe Üniversitesi, İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi, İstanbul, Türkiye ORCID:
G.T. Yamamoto (0000-0002-8238-3185)

Dr. Deniz ALTUN

Yeditepe Üniversitesi, Uyg. Bil. Yük.Ok., İnsan Kaynakları Yönetimi Bölümü, İstanbul, Türkiye
D. Altun (0000-0001-7690-1137)

ÖZET

Giriş: Sanal gerçeklik (VR), kullanıcının bu teknolojiye özel gözlükleri takarak 3 boyutlu ve 360 dereceyi kapsayacak şekilde hazırlanmış dijital içeriklerin içine girmiş gibi hissetmesini sağlayan ileri seviye görüntüleme teknolojisidir. Askeri alanda, 1920'li yılların başından beri bu teknolojiyle; kara, deniz ve hava kuvvetleri gibi birliklerle askeri araç ve savaş alanı simülasyonları, tıbbi eğitim ve rehabilitasyon uygulamaları gibi başlıklarda projeler üretilmekte, sanal eğitim kampları düzenlenmektedir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, askeri alanda eğitim amaçlı kullanılan VR teknolojisinin incelenmesi, yapay zekâ (AI) ve Endüstri 4.0'ın getirdiği yeni nesil teknolojiler ile beraber kullanımının, bu zamana kadar yürütülen klasik sınıf eğitimlerine olduğu gibi saha eğitimlerine de alternatif olup olamayacağına ve gelecekte askeri birliklerin eğitim ve uygulama şeklini değiştirip değiştiremeyeceğine ilişkin kavramsal bilgi ve öngörülerin sunulmasıdır.

Yöntem: Bu amaçla, 2025 yılına kadar yaklaşık 1,5 milyar USD yatırım alacağı öngörülen "askeri alanda VR teknolojisinin" altyapısı, özellikleri, uygulamaları, örnek çalışmaları, halihazırda kullanılan eğitim yöntemleri ile ilişkisi ve olası avantajları literatür taraması yapılarak incelenmiş, sonuçlar karşılaştırmalı biçimde ortaya konmuştur. Bununla beraber VR teknolojisinin en önemli özelliği olan ve kullanıcının "oradaymış gibi" hissetmesini sağlayan "telepresence kavramı" ile deneysel öğrenme kuramının ilişkisi araştırılmıştır. Askeri alanda VR teknolojisini kullanan farklı orduların uygulamaları taranmış, klasik sınıf ve saha eğitimlerinin yanında bu teknolojinin tercih edilme sebepleri incelenmiş ve raporlanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulguları, doğası gereği bir deneyim aracı olan VR teknolojisinin deneysel öğrenme kuramı ile olan ilişkisinin askeri alandaki uygulamalarda da öngörülen sonuçları verdiğine, kullanıcıları sanal ancak güvenli bir dünyaya çekebilme yeteneği sayesinde, savunma sektöründeki uygulamalar

için ideal olduğuna, bu teknoloji ile yapılan askeri eğitim, simulasyon ve uygulamaların hedeflenen kazanımları sağladığına, ayrıca bu teknolojinin kullanıldığı projelerde askerlerin öğrenme hızında ve kalıcılığında belirgin artışa işaret etmektedir. Özellikle edinilen bilgilerin hatırlanma oranını %90'ların üzerine çıkarabilmesi, VR eğitim ile yaşanan deneyimin "yaparak öğrenme" ile eşdeğer algılanmasıdır. Böylece deneysel öğrenmenin günümüzdeki en güçlü karşılığının VR teknolojisi olduğunu ortaya konmaktadır. Askeri VR eğitimlerinin sınıfta veya sahada gerçekleştirilen uygulamalı eğitimlere güçlü bir alternatif olduğu doğrulanmaktadır. VR eğitim teknolojisi ile; çok sayıda tekrar gerektiren eğitimlerin maliyetlerini düşürülebilmekte, gerçek uygulaması yüksek risk içeren eğitimler sıfır riskle gerçekleştirilmektedir. Uçak, tank, denizaltı gibi askeri araçların kullanımı, nükleer tesis gibi tehlikeli alanlarda çalışma, olası çatışma, saldırı, baskın gibi durumlara hazırlık amacıyla savaş alanı simülasyonları gerçekleştirilebilmektedir. Savaş alanında ameliyat, travmatik deneyimlerin yol açtığı travma sonrası stres bozukluğunun tedavisi, ampüte ve gazi olan askeri personele psiko-

lojik destek gibi tıbbi eğitim ve rehabilitasyon uygulamaları mümkün olmaktadır. Ayrıca bu teknoloji ile, yaralı ve ampüte askerlerin hislerini veya duygularını, onlara bakım verenlerin deneyimleyebilmesi ve bunun sonucunda daha derin bir empati geliştirebilmesinin mümkün olduğu gözlemlenmiştir. Bütün bu uygulamalar incelendiğinde, sanal eğitim kampları ile desteklenen geleneksel eğitimlerdeki öğrenme etkinliğinin arttığı tespit edilmiştir.

Çalışmanın; ileride askeri sanal gerçeklik teknolojisi, askeri tıp, rehabilitasyon, deneysel öğrenme ve askeri eğitim alanlarında diğer araştırmacılar için yol gösterici bir literatür kaynağı teşkil edeceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: sanal gerçeklik, deneysel öğrenme, askeri VR, VR eğitim

VIRTUAL REALITY (VR) TECHNOLOGY IN THE FUTURE OF MILITARY TRAINING

Prof. Dr. Gonca Telli YAMAMOTO

Maltepe University, Faculty of Business and Management Sciences, Istanbul, Turkey
G.T. Yamamoto (0000-0002-8238-3185)

Dr. Deniz ALTUN

Yeditepe University, School of Applied Sciences, Human Resources Management Department, Istanbul, Turkey, D. Altun (0000-0001-7690-1137)

ABSTRACT

Introduction: Virtual reality (VR) is an advanced imaging technology that allows the user to feel as if they have entered in the digital content including 3-dimensional and 360 degrees scenes by wearing glasses special to this technology. In the military field, with this technology since the early 1920's projects such as military vehicle and battlefield simulations, medical training and rehabilitation applications are produced and virtual training camps are organized with troops such as land, naval and air forces.

Objective: The aim of this research is to examine whether the use of VR technology, which is used for military training purposes, together with the new generation technologies such as artificial intelligence (AI) and Industry 4.0, can be an alternative to field trainings as well as to the classical classroom trainings carried out until now and in the future. and to present conceptual information and predictions on whether it can change military units' way of training and practice.

Method: For this purpose, the infrastructure, features, applications, case studies, relationship with currently used training methods and possible advantages of the "military field VR technology", which is expected to receive an investment of approximately 1.5 billion USD by 2025, have been examined through a literature review and the results are revealed in a comparative manner. In addition, the relationship between the concept of telepresence which is the most important feature of VR technology and makes the user feel as if they are there and the experiential learning theory, has been investigated. Applications of different armies using VR technology in the military field were scanned, the reasons for choosing this technology in addition to classical classroom and field trainings were examined and reported.

Findings: The research findings show that the relationship between VR technology, which is an experience tool by its nature, and the experiential learning theory, gives the predicted results in military applications, it is ideal for

applications in the defense sector thanks to its ability to attract users to a virtual but safe world, and military training with this technology. It points out that simulations and applications provide the targeted gains, and also a significant increase in the learning speed and permanence of the soldiers in projects where this technology is used. In particular, the ability to increase the recall rate of the acquired knowledge above 90%, the experience lived with VR education is perceived as equivalent to “learning by doing”. Thus, it is revealed that the strongest way of experiential learning today is VR technology. It confirms that military VR training is a powerful alternative to hands-on training in the classroom or in the field. With VR education technology; the costs of trainings that require a large number of repetitions can be reduced, and the real implementation of high-risk training is carried out with zero risk. Battlefield simulations can be performed in order to prepare for the use of military vehicles such as aircraft, tanks, submarines, working in dangerous areas such as nuclear facilities, possible conflicts, attacks, and raids. Medical training and rehabilitation applications such as surgery on the battlefield, treatment of post-traumatic stress disorder caused by traumatic experiences, psychological support to military personnel who are amputees and veterans are possible. It has also been observed that with this technology, it is possible for injured and amputated soldiers to experience feelings or emotions by their caregivers and develop a deeper empathy as a result. When all these

practices were examined, it was determined that the learning efficiency in traditional trainings supported by virtual training camps increased.

It is anticipated that the study will serve as a guiding literature resource for other researchers in the fields of military virtual reality technology, military medicine, rehabilitation, experiential learning and military education.

Keywords: virtual reality, experiential learning, military VR, VR training

SOSYAL MEDYADA YAPILAN PROPAGANDA BAĞLAMINDA ZEYTİN DALI HAREKATI

Arş. Gör. Ece DOĞAN ERDİNÇ

Fenerbahçe Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü
ece.dogan@fbu.edu.tr

Günümüzde yeni iletişim teknolojilerinin geliştirilmesi ile birlikte hayatımıza giren sosyal medya platformları, geleneksel medyanın sunduğu içeriklerin izler kitle tarafından yetersiz bulunması sebebi ile daha fazla ilgi görmektedir. Bu durum geleneksel medyanın kurumsal yapısına dayandırılmakla birlikte (Meriç, 2017, s.28) aynı zamanda sosyal medya platformlarının; açıklık, katılım, topluluk oluşturma, sohbet ve bağlantılılık gibi özellikleri ile ilişkilendirilmektedir (Mayfield 2008, s.5).

Sosyal medya platformları içerisinde yer alan bireyler Castells (2008, s. 623) tarafından “ağ toplumu” olarak tanımlanan yeni toplum düzenini oluşturmuştur. Sadece yakın çevreleri ile değil uzak çevreleri ile de etkileşim halinde yaşayan, etkileşimsiz bir dünyada yaşamayı hayal bile edemeyen bu toplum, sosyal medya platformlarının bir kamusal alan olarak görülmesini sağlamıştır. Çünkü burada seçmenler kendi aralarında ya da siyasetçiler ile çift yönlü iletişim kurma imkanına ulaşarak katılımcı demokrasinin güçlenmesini sağlamaktadırlar (Köseoğlu ve Al, 2013, s. 116-119).

Geçmişten günümüze kadar bir siyasal iletişim tekniği olarak kullanılan propaganda faaliyetleri günümüzde kendisini sosyal medya platformlarında da göstermektedir. Propaganda “belli başlı fikirlerin desteklenmesi, yayılması, ekilmesi” anlamına gelmektedir (Jowett ve O'Donnell, 2012, s.2) ve Lasswell (1927, s. 627) tarafından önemli sembollerin manipüle edil-

mesi aracılığıyla kolektif tutumların yönetilmesi şeklinde tanımlanmaktadır. Bu anlamda propaganda sosyal medya platformlarında da terör örgütleri tarafından da sıklıkla kullanılmaktadır. Örgütler bu platformları; tanıtım ve propaganda, psikolojik savaş, veri madenciliği, bağış toplamak, istihdam ve seferberlik yaratmak, network oluşturmak, bilgi paylaşımında bulunmak, planlama ve koordinasyon sağlamak için kullanmaktadır (Weimann, 2004, s.5-10).

Yapılan araştırmalar sonucunda terör örgütlerinin sosyal medya platformlarında yaptığı paylaşımlarda popüler tüketim ürünleri (oyunlar vb.) ile benzer içerikler ürettikleri, kaynağı belirsiz haberleri sahte hesaplarla dolaşıma soktukları, bağış kampanyaları yaptıkları, gündem oluşturma çalışmaları yaptıkları, manipülasyon uyguladıkları görülmüştür. Örgütlerin kullandığı kara propaganda tekniklerinin önlenmesi ve denetlenmesi için ülkelerin “Sosyal Medya İstihbarat” birimlerini oluşturmaları, “Medya Okuryazarlığı” ve “Yeni Medya Okuryazarlığı” derslerini eğitim sistemlerine konumlandırılması ve teyit etme alışkanlığının geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Propaganda, sosyal medya, Zeytin Dalı Harekatı, terör örgütleri, yeni medya.

Keywords: Propaganda, social media, Zeytin Dalı Operation, terrorist organizations, new media.

AKILLI ŞEHİRLER VE GÜVENLİK POLİTİKALARI

Emre YILMAZ

Sağlık, Kültür ve Sportif Aktiviteler Direktör V., KTO Karatay Üniversitesi, Türkiye

ÖZET

Yeni teknolojilerle birlikte kent sakinlerinin yaşam kalitesini artırmak, fiziksel, sosyal ve dijital planlamaların şehrin bütününe kapsayacak şekilde gerçekleştirmek, kent sakinlerinin hayatını doğrudan etkileyecek bütün süreçlere proaktif ve reaktif olarak cevap verebilmenin elzem olduğu dönemler yaşanmaktadır. Bu dönemlerde, ilçeler, şehirler dolayısıyla ülkeler, sadece trafik ışıklarının trafiği rahatlatması olarak değil, sokak lambalarından sıfır atık çalışmalarına, gürültü kirliliğinden enerji ihtiyacına, siber güvenlikten kültürel teknolojilere bütün başlıklarda güncellenmeye ihtiyaç duymaktadır. Çünkü kent sakinlerinin teknoloji bilgisi ve dijital okur yazarlık seviyesinin yükselmesi, aldığı hizmetleri değerlendirirken daha nitelikli kriterlere başvurmasını sağlamaktadır. Sakinler artık telefonlarından trafik yoğunluğu, ulaşım imkanları, elektrik ve su kesintisi, hastane ve eczane bilgisi, sinema ve tiyatro salonları, şehirdeki etkinlikler ve gelişmeler başlıklarında saniyeler içinde nitelikli bilgi sahibi olabilmektedir.

Kent sakinlerinin asgari hayatını etkileyen bu başlıkların yanı sıra, güvenliklerini etkileyen dijital gelişmeler de çok hızlı olmaktadır. Teknoloji, dijital ortamla organik bir ilişki içerisinde olduğu için, geliştikçe siber saldırılara da daha çok maruz kalmaktadır. Adeta bir sektör haline gelen siber saldırılar için ülkeler, ülkemizde "Siber Suçlarla Mücadele"

başlığında olduğu gibi birçok başlıkla yeni yapılar kurmakta ve mücadele etmektedir. Akıllı trafolar dijital ortamda sabote edilerek şehirlerin elektrik yapısı zarar görmekte, uydu verileri kullanılarak sağlanan trafik yoğunluğu çalışmaları kitlenebilmektedir. Hatta Estonya örneğinde olduğu gibi bir ülke teknolojik olarak esir alınabilmektedir. Yani dijitalleşme ve akıllılaşma arttıkça, şehirler ve ülkeler olumsuz teknolojik müdahalelere daha açık hale gelmektedir. Bu noktada şehirler ve ülkeler birçok başlıkta olduğu gibi Akıllı Şehirler başlığında "Güvenlik Politikaları" konusunda da mutabakat göstermelidir, çünkü bu mutabakat sağlanmadığı sürece, kontrol yasal yönetimlerden, evinden keyfi saldırılar yapabilen ve bir ülkenin bütün sistemlerine zarar veren bireylere tamamen veya kısmen geçme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Akıllı Şehir çalışmaları birbirine sınırı olan illerin dijital ortamda sistemlerini entegre etmesi, zamanla bütün ülkenin dijital ortamda büyük veriyle yönetilmesi hem şeffaflığı artıracak hem de güvenlik politikaları konusunda yerinden veri merkezden yönetim anlayışıyla hızlı adımlar atılabilecektir. Bu dijital entegrasyon, ülkelerin güvenlik açısından sınır komşularıyla olan mutabakatları için de büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: akıllı şehirler, siber güvenlik, dijital, teknoloji

AZERBAIJAN AND TURKEY'S MILITARY DIPLOMACY IS ON THE THRESHOLD OF NEW SECURITY COOPERATION OVER THE TOVUZ WAR IN 2020.

Eshgin TANRIVERDİ

ABSTRACT

This paper aims to analyze updated military diplomacy between Azerbaijan and Turkey in regards to recent military training that happened right after the Armenian attack to the Tovuz region of Azerbaijan. Azerbaijan and Armenian conflict over the Nagorno-Karabakh region is already 26 years under the cease-fire regime, however, through these years, border clashes from time to time fired up and calmed down. Cease-fire violations sometimes took the confrontation to the real war (April War in 2016). Nevertheless, every time border clashes were escalated in the front-line of the Nagorno-Karabakh region, however, this year on July 12 Armenia attacked Azerbaijan from the Tovuz region is the border with Armenia's own territory. This attack was analyzed very provocative to get retaliation in order to involve the Collective Security Treaty's members, as well as capture the energy pipeline that passes near the Tovuz region. It is known that Azerbaijan's energy pipelines pass through Georgia and Turkey to Europe. Certainly, as for Azerbaijan, Turkey's response towards this attack was publicly condemned by state leaders and politicians. Turkey unambiguously declared that it stands next to Azerbaijan, no matter what action Azerbaijan will take into account. In addition, Turkey re-

called Armenia to stop these provocative attacks, stating that this attack is holding much superior intention behind, rather than Armenia's individual attempt. The border confrontation continued until 17th of July. Meanwhile, Turkey and Azerbaijan have agreed on mutual military training, started on the 29th of July, and ended up on the 12th of August. Interstate military training was analyzed in two ways; first to demonstrate cooperation power to Armenia and maintain the security, and second is increase the public support towards the Turkish brotherhood, in order to display Russia as an enemy.

Keywords: Azerbaijan, Turkey, Armenia, security, military diplomacy, Tovuz war.

COVID-19 SALGINININ KÜRESEL ENERJİ TALEBİ ÜZERİNE ETKİLERİ

Gizem BALCI

Doktora Öğrencisi – İstanbul Üniversitesi

Koronavirüsün 2020 yılının başından itibaren hızla yayılması gelişmiş ulaşım ağlarının ve küresel dünyanın sonuçlarıdır. Virüsün yayılmasını engellemek üzere dünya genelinde alınan önlemler üretim-tüketim zincirlerini dönüştürmüştür. Covid-19 kısa sürede bir kriz halini aldığı anda bireyler günlük hayatta yaptığı birçok rutinden uzaklaşmış böylece Aralık 2019 öncesi “normal” ortadan kalkmıştır. Virüsten korunmak için evde kalan toplumlar kapitalizmin hızlı tüketim anlayışından görece uzaklaşmış, kamu kurumları dışındaki birçok iş sahası çalışmalarını durdurmuştur. Tüm bunlar ekonominin daralmasına neden olmuştur.

Dünya Bankası'na göre 2020 yılında küresel GSYİH'deki daralmanın % 5,2 olacağı tahmin edilmektedir. Devletlerin gerilemeye karşı ekonomi ve para politikalarına rağmen Covid-19 karantina süreci en derin küresel durgunluğa neden olmuştur. Gelişmiş ekonomilerin % 7, gelişmekte olan ekonomilerin ise % 2,5 oranında küçüleceği öngörülmektedir¹. Küresel ekonomik daralma ve karantina sürecine bağlı olarak enerji ihtiyacındaki düşüş, petrol fiyatlarını da etkilemiştir. Brent petrol fiyatlarının varil başına 30 doların altına inmesi tarihi bir düşüşün yaşanmasına neden olmuştur. Petrol üreticileri ve petrole bağlı ekonomilerin koronavirüs ve petrol fiyatları çifte şokuyla mücadelesi petrol fiyatlarının talebe bağlı olarak değiştiğini göstermiştir.

Petrol fiyatları arz ve talep taraflarını farklı şekilde etkilemiştir. Cezayir, Libya gibi petrolü gelir olarak üreten ülkeler karantina kararlarından daha fazla etkilenirken; talep tarafı fiyatların düşmesine bağlı olarak durumu olumlu karşılamaktadır. Ancak Suudi Arabistan gibi ülkelerin fiyatların düşmesi sebebiyle borçlanması Covid-19'un etkilerinin azaldığı dönemde fiyat artışlarını da tetikleyebilir. Karantina sürecinde 25 dolara düşen petrolün varili Eylül 2020'de 43 dolara yükselmiştir. Petrol ve doğalgaza yönelik gelecek projeksiyonlarında bulunma virüsün gidişatına endeksli görünmektedir. Ülkelerin virüs temelli sağlık politikalarının toplumu evde kalmaya teşvik etme yönünde olması halinde talep kaynaklı düşüşler tekrarlanabilir.

Covid-19 salgınının neden olduğu enerji arz-talep değişimini ve ülkelere etkilerini incelemeyi amaçlayan bu çalışmada “salgın sürecinde petrol fiyatlarının düşmesinin arz ve talep taraflarını farklı etkilediği” hipotezi test edilmiştir. Bu kapsamda Covid-19 salgınının enerji ve ekonomi üzerindeki etkilerine değinilmesinin ardından fiyatların küresel enerji piyasalarında meydana getirdiği değişimlerin arz ve talep taraflarına etkileri araştırılmıştır. Çalışmada tarihsel ve betimsel araştırma yöntemleri kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Enerji, Talep, Petrol Fiyatı, Ekonomik Güvenlik

1 Verilere Dünya Bankası'nın resmi sitesinden ulaşılmıştır.

KOVID-19 SONRASI ULUS DEVLET DİNAMİKLERİNİN TÜRKİYE- AFRİKA İLİŞKİLERİNE ETKİSİ

Gözde SÖĞÜTLÜ

İstanbul Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler-Doktora.

gozdesogutlu@gmail.com

Kolaylıkla tanımlanamayan ve sınırları belirlenemeyen dolayısıyla sağlık sektöründen tedarik zincirlerine, ekonomiden sosyal ilişkilere çok boyutlu etkiler doğuran yeni tip kovid-19 salgını sadece bir kamu sağlığı sorunu olmayıp doğrudan ve dolaylı olarak bir güvenlik sorununu teşkil etmektedir. Devlet, toplum ve birey güvenliğini doğrudan tehdit eden salgının yıkıcı etkilerinin en az zararlarla atlatılması konusunda uluslararası kurumların etkisiz kalması karşısında ülkelerin izlemiş oldukları politika ve uygulamalar küresel siyasette devletin rolünün yeniden tanımlanmasını gerekli kılmıştır. Güçlü bir yönetime, kriz yönetebilme beceri ve kapasitesine sahip devletler salgının küresel yönetiminde ön plana çıkmıştır. Bu anlamda Türkiye, inşa etmiş olduğu esnek ve çabuk yanıt verebilen sağlık sistemi ve salgının yaratmış olduğu çok boyutlu krizi yönetme becerisi ile dünyanın birçok noktasına uzattığı yardım eli sayesinde birçok ülkeden müspet anlamda ayrılmıştır.

Diğer yandan ulusal çıkarların ülke sınırlarının güvenliğine bağlı olmadığı gerçeğini gözler önüne seren kovid-19 salgını görece kısa zamanda kontrol altına alınabilse de dünya genelinde neden olduğu negatif ekonomik ve toplumsal etkileriyle mücadele bağlamında uluslararası işbirliği ve küresel dayanışma bir zorunluluk arz etmektedir. Nitekim zayıf devlet yapılanmalarının ve sosyal güvenlik

sorunlarının görüldüğü Afrika ülkeleri için kovid-19 salgınının oldukça olumsuz sonuçlar doğurması beklenmektedir. Söz konusu bu ülkeler ebola, AIDS, sıtma gibi büyük halk kitlelerini etkisi altına alan salgın hastalıklarla mücadele konusunda tecrübe sahibi olsalar da yetersiz sağlık fonksiyonları ve mevcut altyapı sorunları dolayısıyla tedarik zincirinde ve medikal ekipman konusunda desteğe ihtiyaç duymaktadırlar. Bu doğrultuda proaktif dış politika stratejisi kapsamında Afrika ülkeleriyle ilişkilerini eşit ortaklık ve karşılıklı saygı temelinde güçlendiren Türkiye söz konusu bu politikanın bir parçası olarak salgınla mücadele kapsamında kıta ülkelerine tıbbi ekipman ve hizmet desteğinde bulunmuştur.

Çalışmada ulusal savunma öncelikleri arasında birey güvenliğini ön plana çıkararak ve iç kamuoyunun devletten büyük beklentilere girdiği salgının kurumsal devlet mekanizması üzerindeki etkileri incelenecektir. Bu doğrultuda kapsayıcı bir sosyal sağlık sistemine sahip olan Türkiye'nin toplumsal ve yönetsel anlamdaki deneyimlerini paylaştığı ve görünlülüğünü artırdığı Afrika ülkeleriyle ilişkileri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Devlet, Güvenlik, İşbirliği, Zayıf Devlet, Türkiye-Afrika İlişkileri.

COVID-19 SÜRECİNDE DİPLOMATİK DÖNÜŞÜMLER: KORE CUMHURİYETİ VE “TRUST” KAMPANYASI ÖRNEĞİ

Hatice Nursena YÜCEL

Yüksek Lisans Öğrencisi, Asya Çalışmaları (İngilizce) Bölümü, Doğu ve Afrika Araştırmaları Enstitüsü, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Ankara, Türkiye.

ORCID: 0000-0002-6653-9434, hnursenayucel@gmail.com,

ÖZET

COVID-19 virüsünün Aralık 2019’da ortaya çıkması ve Mart 2020’de dünya genelinde virüsün yayılmaya başlamasıyla birlikte meydana gelen bu süreçte, ülkelerin hem iç hem de dış işlerini etkileyen politikalarında büyük ve köklü değişikliklere gidilmiştir. Kamu diplomasisi politikaları da bu değişikliklerden etkilenen politikalar arasında yer almaktadır. Hükümetler tarafından yabancı ülkelerde kamuoyu oluşturulması adına önemli bir rol oynayan kamu diplomasisi, çıkarların korunması ve savunulması, algı ve imaj yönetimi, güçlü ilişkilerin kurulması gibi birçok açıdan da dış politika ve ülkeler arası iletişim için mühim bir araçtır. Kamu diplomasisi elinde hem sert gücün hem de yumuşak gücün imkânlarını bulundurması dolayısıyla da COVID-19 sürecinde zayıflayan ve ya durma noktasına gelen uluslararası iletişimi çeşitli imkânlarla canlandırıp devamını sağlayabilmesi hedeflenmektedir.

Kore Cumhuriyeti’nde kamu diplomasisinin 2010 yılında önem kazanabilmesinin yanı sıra devlet diplomasisi ve ekonomik diplomasinin beraberinde diplomatik ilişkilere yön veren üç ana eksen den biri olarak görülmüştür. 184 ülke ile diplomatik ilişkilerini sürdüren Kore Cumhuriyeti, 2017 yılında çıkarılan

Kamu Diplomasisi Yasası ile bu alana verdiği ehemmiyeti kanıtlamıştır. Kore Cumhuriyeti: kültürünü paylaşmak, Kore’ye dair bilgileri derinleştirmek, ulusal politikalara uluslararası destek kazanmak, kamu-özel sektör arasındaki ilişkileri güçlendirmek yoluyla kamu diplomasisi politikalarının asıl amacı olan “dünyayı Kore’nin cazibesıyla büyülemek” hedefine ulaşmaya çalışmaktadır. COVID-19 sürecinde bu araçların kullanımının kısıtlanması “TRUST” kampanyasının başlatılmasına sebep olmuştur. Bu kampanya Kore Cumhuriyeti’nin imajını demokrasiyi teşvik eden, gelişmiş bilgi, iletişim teknolojisi ve sivil topluma sahip, COVID-19’a karşı ise şeffaf, açık ve demokratik politikalar yürüten model ülke olarak pekiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmada TRUST Kampanyası ile geleneksel diplomatik yöntemlerden ziyade dijital diplomasiyi benimseyen Kore Cumhuriyeti’nin COVID-19 ile mücadele sürecindeki diplomatik dönüşümü ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kamu diplomasisi, dijital diplomasi, Kore Cumhuriyeti, COVID-19, TRUST Kampanyası.

PERSONAL DATA PROTECTION - CONTR-ESPIONAGE AND COUNTER INTELLIGENCE

Halil İbrahim ALBAYRAK

Lecturer, Giresun University, Türkiye

ABSTRACT

Computers, mobile phones and electronic communication devices, which have become indispensable in our lives, can sometimes be used as a very effective wireless weapon by ourselves, sometimes unwittingly, and sometimes by malicious people. During the Covid-19 pandemic period, it can be argued that we have become much more digitized than our normal lifestyle, becoming much more open to cyber threats.

With the disclosure of information obtained through informal means, chaos can be created around the world, the security of the country, including our personal security, can be jeopardized, vital activities such as health, electricity, communication services can be stopped, companies can be harmed, and the privacy of private life can be violated, and the entire humanity as a rapidly growing network. It can be evaluated that it may become vulnerable to these threats.

These threats continue with increasing speed and complexity, and it is a fact that they will continue as long as informatics are included in our lives. Efforts to ensure information security should be an endless activity that needs to be kept up-to-date with continuous improvements. Therefore, information security should be perceived as a never-ending, living

process, so not an end. Compared to personal information security, corporate information security is a more complex, important and difficult to manage process. It is possible that the security of our personal data and the data belonging to the state and companies can be seized by espionage attacks and even by intelligence agencies. There are many examples of this in history.

In this context, in my work, ambient listening and espionage movements that have occurred in history have been examined, current technological developments have been examined and techniques and tactics of counterintelligence have been discussed and proposed.

Key Words: Counter Intelligence, Contr-Espionage, Penetration, Security, Electronic Intelligence

DİJİTALLEŞME VE EKONOMİK GÜVENLİK

Kübra ECER

T.C. Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı, İletişim Uzmanı

Küreselleşme ve teknolojik gelişmeler ile mevcut dünya düzeni hızla dönüşmektedir.

Geçmişte devletlerin ulusal güvenlik algıları askeri konular ile sınırlı olması nedeniyle askeri alana dair durumlar öncelikli politika alanları olarak değerlendirilirken, diğer politika alanları ikinci derece önemli olarak kabul edilmekte idi. Güvenlik kavramı zamanla disiplinler arası bir kavram haline gelerek askeri alan dışında siyasi, ekonomik, teknoloji gibi birçok alanı kapsamakta ve tüm bu alanlar ulusal güvenlik stratejinin bir parçası haline gelmektedir.

Soğuk savaş sonrasında uluslararası rekabetin askeri alandan daha çok ekonomik alanda gerçekleşmesi ile ekonomik güvenlik kavramının önemi artmıştır. Ekonomik güvenlik, mikro ve makro düzeyde incelenebilmektedir. Mikro düzeyde incelenen ekonomik güvenlik alanında, bireysel durumlar ele alınırken; makro düzeyde ise ülkeleri ilgilendiren durumlar incelenmektedir. Makro düzeyde ekonomik güvenlik kavramı, genel bağlamda, devletler arasındaki rekabetler, ekonomik krizler, uluslararası örgütlerin konumu gibi devletin ekonomik durumu ve refah düzeyine karşı oluşacak risk ve tehditler ile ilgilenmektedir. Ancak devletler kendilerine karşı uygulanmayan ekonomik politikalardan da etkilenebilmektedir. Bu nedenle ekonomik güvenlik politikaları sadece risk ve tehditlere karşı savunmaya odaklanmamalı uluslararası

si alanda diğer aktörler ile rekabet edebilir düzeyini korumayı hedeflemelidir.

Teknolojik gelişmeler ve özellikle dijitalleşme ile devletlerin ekonomik alanlarda ortaya çıkan fırsatları değerlendirebilmek adına ekonomik güvenliğe karşı risk ve tehditlere karşı izlenecek stratejilerini isabetli olarak belirlemeleri ve başarı ile uygulamaları önem kazanmıştır. Ekonomik güvenlik düzeyinin artırılmasında yüksek teknolojiye sahip ülkeler diğerlerine göre daha avantajlı konumdadır. Bu ülkelerin rekabet edebilme gücü daha yüksektir ve risklere karşı savunmasız değildir. Ancak dijital teknolojilerin artması ile devletlerin ekonomik güvenlik düzeyleri yeni risklere karşı açık hale gelmektedir. Özellikle Koronavirüs salgını devam ederken yapay zeka ve otomasyonun kullanımının artması ile ekonomik güvenliği risklere ve tehditlere karşı koruma kapsamının da genişletilmesi ve yeni önlemler alınması gerekmektedir.

Çalışmanın amacı; devletlerin dijital teknolojilerin gelişmesi ve ekonomik güvenlik düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Teknolojik gelişmelerin ekonomik güvenlik düzeyini artırıcı etkisinin korunması için teknolojideki ilerlemelere uygun olarak, ekonomik güvenlik yönetiminin yeni stratejilerle desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Ekonomik güvenlik, güvenlik, ekonomi, dijitalleşme, politik ekonomi.

RUSYA VE TÜRKİYE'NİN KÜLTÜREL DİPLOMASİ ALANINDA İKİ ÖNEMLİ KURUMU ROSSOTRUDNICHESTVO VE YTB

Margarita VAFINA

Ural Federal Üniversitesi, Lisans Öğrencisi

Son zamanlarda kültürel diplomasi konusu ülkelerin dış politikalarının en önemli enstrümanlarından biri haline gelmeye başlamıştır. Bu araştırmanın amacı, Rusya ve Türkiye'nin kültürel diplomasi konseptleri kapsamında çalışmalarını yürüten "Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı" (YTB) ve "Bağımsız Devletler Topluluğu Federal Ajansı, Yurt Dışında Yaşayan Vatandaşlar ve Uluslararası İnsani İşbirliği" (Rossotrudnichestvo) kurumlarını karşılaştırmalı olarak analiz etmek ve genel trendlerini belirtip her iki ülkenin de bu alandaki politikalarının olası kısa ve uzun vadedeki senaryolarını değerlendirmektir.

Geleceğin diplomasisi kurulurken, kültürel diplomasi konusunun göz ardı edilemez olduğu açıktır. Bu bağlamda, ülkelerin yurt dışında yaşayan vatandaşlarına yönelik çalışmaları büyük önem taşımaktadır. Türk diasporasının yaklaşık 6,5 milyon, Rus diasporasının ise 30 milyonluk nüfusu bir açıdan da kendi ülkelerinin yurtdışındaki temsilcileri konumundadırlar. Bu diasporalara yönelik hizmetler veren YTB ve Rossotrudnichestvo, kendi ülkelerinin Dışişleri Bakanlığı yetki alanında faaliyet göstermektedirler. İki kuruluşun da amaçları, gerçekleştirdikleri etkinlikler ve programları büyük oranda benzerlik taşımaktadır. Kurumların genel amaçları arasında entegrasyon, yenilik ve uluslararası

kalkınmayı teşvik etmek, kendi kültürlerinin dünyada tanıtımı, kamu diplomasisi, yurt dışındaki vatandaşlarına destek olmak, kendi dillerinin konumunu dünya çapında geliştirmek, eğitim ve bilime destek olmak, tarihi ve anıtsal mirasın korunması, ulusal ve bölgesel işbirliği ve bunlara ek olarak da son zamanlarda dünyayı etkisi altına alan yeni COVID-19 koronavirüs enfeksiyonunun yayılımına karşı önlem planları oluşturmak gibi temeller yer almaktadır.

Her iki kurum da henüz genç sayılabilecek yaşadadır. YTB 10, Rossotrudnichestvo da 12 yıl önce kurulmuştur. Buna rağmen her ikisinin de ülkelerinin kültürel diplomasisine yönelik verdikleri katkıları her geçen gün daha da artmakta olup birçok önemli işe imza atmaktadırlar. Bu kurumların geçmişte yaptıkları hizmetleri ve şu anki projelerini referans alarak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki hem yakın hem de uzun vadede daha da güçlenerek ülkelerinin "yumuşak güç" stratejilerinde önemli bir yere sahip olacaklardır.

SMART TURKISH POLICE IN SMART CITIES OF THE FUTURE

Mehmet Murat PAYAM

Adıyaman Üniversitesi, Türkiye

ABSTRACT

Urban growth has not only benefits for people and institutions but also some safety and security challenges in cities. To cope with these challenges, institutions and cities need to change and have smart solutions to operate and deliver services better for a sustainable quality of life to their people. In this regard, smart city technologies are very essential in meeting the goal of sustainable quality of life. A 'smart city' refers to the situation when a city's operations and basic functions are supported by smart solutions and modern Information Communication Technology (ICT). The safety and security of citizens is an integral part of any smart city and it can be said that every smart city must be a safe and secure city as well. With this in mind, any technology designed to create and manipulate data to increase the efficiency of city management will also serve as a convenient tool for law enforcement. It is evident that smart city technologies can influence the effectiveness of law enforcement personnel and the styles of security services. Smart cities empower their public safety agencies and personnel with ICT to improve safety outcomes. Thus, smart technologies are vital resource for police responsible for homeland security, too. From recording crimes to communicating with the public, security services that the police presents rely heavily on ICT systems nowadays. As the cities become smarter, police need to become smarter, as well. So, it is time for the police of the Turkish Republic to assess and anticipate the modern safety/security needs of smart cities and prepare S.M.A.R.T police

to improve the quality of life of citizens while promoting safe and secure environments for citizens. With this perspective, **S** stands for scientific, evidence-knowledge (intelligence) based for professional and specialized law enforcement service. **M** means moral/ethical model for everyone. **A** is for power of law with the rule of law, human rights and freedoms as the primary goals. **R** means reliable and respected and finally **T** stands for technologically friendly and innovative with artificial intelligence. SMART Police is a modern law enforcement that can relate to the citizens of a smart city and can also act efficiently using ICT enablement. In this this context in this article, the working definitions of "smart city" and "smart security" in terms of safety/security will be made first. Then, the important elements of a smart city from the perspective of safety and security together with the benefits of smart security services will be mentioned. After that, what SMART Police model suggests will be dealt with in detail. Finally, some recommendations will be put forward for SMART Police to carry out his security and public order duties effectively in smart cities of the future. It is believed that SMART Police model will be very helpful as it is an attempt to explore the risks associated with safety and security services in smart cities and as smart security services will be very important in smart cities of the future in Turkey.

Keywords: Technology, SMART, Turkish Police, Safety and Security, Smart City

GELECEĞİN AKILLI KENTLERİNDE AKILLI TÜRK POLİSİ

ÖZET

Kentsel büyümenin insanlar ve kurumlar için faydaları olmakla birlikte aynı zamanda kentlerde emniyet ve güvenlik açısından bazı zorlukları da vardır. Bu zorluklarla başa çıkabilmek adına, kurumların ve kentlerin, sakinlerine sürdürülebilir yaşam kalitesi noktasında daha iyi hizmet sunmaları için akıllı çözümler geliştirmeleri ve çağa uygun olarak değişimleri gerekir. Bu bakımdan akıllı kent teknolojileri, sürdürülebilir yaşam kalitesi hedefine ulaşmada çok önemlidir. “Akıllı Kent”, bir şehrin operasyonlarının ve temel işlevlerinin akıllı çözümler ve modern Bilgi İletişim Teknolojileri (BİT) tarafından desteklendiği durum anlamına gelir. Vatandaşların emniyeti ve güvenliği, akıllı kentlerin ayrılmaz bir parçasıdır ve her akıllı kentin aynı zamanda emniyetli ve güvenli bir kent olması gerektiği söylenebilir. Bunu akılda tutarak, kent yönetiminin verimliliğini artırmak için veri oluşturmak ve işlemek için tasarlanan herhangi bir teknoloji aynı zamanda kolluk kuvvetleri için de uygun bir araç olacaktır. Akıllı kent teknolojilerinin kolluk personelinin etkinliğini ve güvenlik hizmetlerinin sunuluş biçimini etkileyebileceği açıktır. Akıllı kentler güvenlik sonuçlarını iyileştirmek için kamu güvenlik kurumlarını ve personelini BİT ile güçlendirmektedir. Dolayısıyla akıllı teknolojiler, iç güvenlikten sorumlu polis için de hayati bir kaynaktır. Suç kayıtlarından halkla iletişim kurulmasına kadar polisin sunduğu güvenlik hizmetleri günümüzde yoğun olarak BİT sistemlerine dayanmaktadır. Kentler daha akıllı hale geldikçe, Polisin de daha akıllı olması gerekmektedir. Bu nedenle, Türkiye Cumhuriyeti Polisinin emniyetli ve güvenli ortamları teşvik ederek vatandaşların yaşam kalitesini iyileştirmek için akıllı kentlerin modern emniyet / güvenlik ihtiyaçlarını değerlendirme ve öngörmede AKILLI (SMART) Polisi hazırlama zamanı gelmiştir. Bu bağlamda SMART

kelimesindeki **S**, Polisin bilimsel, kanıta ve bilgiye (istihbarat) dayalı profesyonel ve uzmanlaşmış güvenlik hizmeti sunmasını ifade eder. **M**, Polisin ahlaki / etik açıdan herkes için model olduğunu anlatır. **A**, Polisin öncelikli amaçları olarak hukukun üstünlüğü, insan hakları ve temel özgürlük çerçevesinde kanun gücü olduğunu ifade eder. **R**, Polisin güvenilir ve saygın olduğu anlamına gelir ve son olarak **T**, yapay zekâyı kullanarak Polisin teknolojik açıdan yenilikçi ve teknoloji dostu olduğu anlamına gelir. AKILLI Polis, akıllı bir kentin vatandaşlarıyla ilgili olabilen ve aynı zamanda BİT olanaklarını etkin kullanarak verimli bir şekilde hareket edebilen çağdaş bir kanun uygulayıcısıdır. Bu bağlamda bu makalede, ilk olarak “akıllı kent” ve “akıllı güvenlik” kavramlarının işlevsel tanımları emniyet / güvenlik açısından yapılacaktır. Ardından, akıllı güvenlik hizmetlerinin faydaları ile birlikte emniyet ve güvenlik perspektifinden akıllı bir kentin önemli unsurlarından bahsedilecektir. Bundan sonra, AKILLI Polis modelinin önerdiği hususlar ayrıntılı olarak ele alınacaktır. Son olarak, AKILLI Polisin, geleceğin akıllı kentlerinde güvenlik ve kamu düzeni görevlerini daha etkin yerine getirmesi için bazı önerilerde bulunulacaktır. Bu çalışma akıllı kentlerde emniyet ve güvenlik hizmetleri ile ilişkili riskleri keşfetme girişimi olduğundan ve akıllı güvenlik hizmetlerinin Türkiye’de geleceğin akıllı kentlerinde çok önemli olacağı düşünüldüğünden, AKILLI Polis modelinin çok faydalı olacağına inanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, AKILLI, Türk Polisi, Emniyet ve Güvenlik, Akıllı Kent

KRİZ DÖNEMİNDE YÖNETİŞİM

Musa KARADEMİR

Akademisyen ve Avrupa Birliği Uzmanı, Avrupa Ekonomi Senatosu Türkiye-Ortadoğu Başkan Yardımcısı

ÖZET

Kurumsal Yönetişim (Corporate Governance), günümüz karmaşık ekonomilerinde faaliyet gösteren şirket veya diğer yapıların (kamu kurumları, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları vs.), global ölçekte marka olması, rekabete açık ve büyüme stratejilerini uluslararası ölçekte değerlendirmesi için ortaya konulan bir yeni "kavram"dır.

1990'lardan itibaren gelişmeye başlayan kurumsal yönetim kavramı, küreselleşen dünya ekonomisinde, farkındalık yaratmak ve büyümek için kullanılan en önemli argümandır. Denebilir ki yaşanan siyasi, ekonomik ve sosyal değişim ve gelişmelerin neticesinde ortaya çıkan, hem bir yönetim biçimi ihtiyacı, hem de bir sonuçtur. Kurumlar faaliyet gösterdikleri alanda sürdürülebilir başarıyı yakalamak için, benzerlerinden farklı ve daha iyi olmayı hedefler. Yönetişim; kurumdaki paydaşların, karşılıklı ve yapıcı bir iletişim içinde kaldığı, süreçlerin şeffaf, adil ve hesap verilebilir şekilde yönetildiği, bir yönetim anlayışını temsil etmektedir.

Yönetim ve Yönetişim farklı kavramlardır. Yönetim, Ira M. Millstein tanımına göre, Kurumsal Yönetim, bir şirketin, hak sahipleri ve kamuoyunun menfaatlerine zarar vermeyecek şekilde, mali kaynakları ve insan kaynaklarını kendine çekmesini, verimli çalışmasını ve bu sayede de hissedarları için uzun dönemde ekonomik kazanç yaratarak istikrar sağlamasını mümkün kılan kanun, yönetmelik ve gönüllü özel sektör uygulamaları bileşimidir. Yönetişim ise, işin içinde ve merkezinde insan, yönetim, etkileşim ve iletişimin olduğu genel bir kavramdır. Yönetişim bir üst kimlik, yönetim ise bu kimlik altındaki alt bileşendir. Diğer bir deyişle, kurumun sürdürülebilir başarısı için, insan faktörünü, tüm yete-

nekleriyle, maksimum seviyede kullanmaktır.

Yönetişimin ilkelerini oluşturan kavramlar ise, şeffaflık, hesap verilebilirlik, adil olma, sorumluluk taşımak, paydaşları bilgilendirme ihtiyacı ve karşılıklı iletişimde bulunmaktır. Bu ilkelere uyulmasının en temelinde "Güven" yatmaktadır. Bu güven duygusu, çalışanlara, paydaşlara, topluma ve müşterilere kadar sirayet etmeyi amaçlar.

Son yıllarda küresel ekonomide büyük şirketlerin, yönetim kavramından, yönetişime geçtiği görülmektedir. Bunun başlıca sebebi; sürdürülebilir başarı ve güven duygusudur. Kriz ortamında bu iki kavramın etki alanı genişlemektedir. Zira şirketlerin "güven" aşılması ve krizi doğru yönetmesi şirketlerin marka değerini artırmakta, finansal kredibiliteleri yükselmektedir.

Yönetişim bütüncül kavramdır ve bu bütüncülük içinde başta tepe yönetim olmak üzere, tüm sistemin yaratacağı sinerjiyi fırsata çevirmek gerekir.

Küresel ve ülkesel alanda yeni güvenlik parametreleri içinde, şirketlerin kriz dönemlerinde uygulayacağı yönetişim kavramıyla birlikte, şirketlerin güven aşılması sağlanarak, işbirliği ortamı sağlanır. Bu sayede sürdürülebilirliğini test eden firmalar, ekonomik kriz ortamında olası sapmaları doğru yönetir. Sorun sadece tepe yönetimin sorunu olmaz, piramidin aşağısına doğru yayılır. Öyle ki şirketlerin yönetişim uygulamaları, yönetişim uygulayan diğer tüm şirketlerin birbirlerini etkileyen ekosistemini oluşturur.

Anahtar Kelimeler: Yönetim, Yönetişim, Güvenlik, Şirketler, Ekonomi

AFRİKA'DA KAMU DİPLOMASİSİ

Nazlı Ceren AKÇAY

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı

Fransa ve Birleşik Krallık, bu ülkelerden önde gelenlerdir. Bununla birlikte, Fransa ve Birleşik Krallık Afrika'da sömürgecilik geçmişi olan ülkelerden ikisidir. Afrika'daki olumsuz anılarla dolu sömürgeci geçmişlerine rağmen, Afrika kıtası ekonomisi ve politikasında hala en etkili devletler arasındadırlar.

Son yıllarda pek çok ülke dış politikasının önemli bir enstrümanı olarak kamu diplomasisini kullanmaktadır. Kamu diplomasisini kullanan çoğu ülkenin bu amaçla kültürel diplomasi faaliyetleri yürüttüğü bilinmektedir. Günümüzde, kamuoylarının görüşleri ülkelerin dış politikalarını yönlendirmede büyük önem kazanmıştır. Kamuoyunun algısı ise tarihsel geçmişten ayrı düşünülemez. Fransa ve Birleşik Krallık'ın Afrika'daki eski sömürge ülkelerinde uygulamakta oldukları ve kamu diplomasisinin önemli bileşenlerinden olan Kültürel Diplomasi politikalarının, eski sömürge ülkelerinin kamuoyları nezdinde bu ülkelerin olumlu algılamalarına önemli oranda etki etmektedir.

Kültürel diplomasi kaynağını eğitim ve dil politikalarından almaktadır. Dolayısı ile Fransa ve Birleşik Krallık'ın Afrika'da ilk sömürge yönetimlerini kurdukları yıllardan günümüze kadar uygulamakta oldukları eğitim ve dil politikaları karşılaştırılmış ve her iki ülke tarafından genel olarak uygulanmakta olan sömürge yönetimindeki farklılıkların bu politikalara etkisi analiz edilmiştir. Sonuç olarak, İngiltere ile kıyaslandığında Fransa'nın, sömürgecilik sonrası dönemde de uyguladığı dil ve eğitim politikalarının daha etkili ve yoğun bir kültürel diplomasi yürütmesine olanak sağladığı ve bu sayede günümüzde de kamuoyunu siyasi ve ekonomik konularda Fransa lehine etkilemekte daha başarılı olduğu değerlendirilmektedir.

21. YÜZYILDA KÜRESEL TERÖRİZM TEHDİDİ: BEYRUT'TA GERÇEKLEŞEN PATLAMA YENİ DÖNEMİN 11 EYLÜL SENARYOSU MU?

ÖMER MEMOĞLU

Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilgiler Eğitimi Tezli YL., memoglu.omer@gmail.com

ÖZET

ABD'de yaşanan 11 Eylül terör saldırılarının ardından, küresel dünya paradigması devlet dışı aktörlerin gerçekleştirdiği bu saldırının kurbanı olmuştur. Tek kutuplu dünya düzenini sembolik olarak yerle bir eden saldırı, devletlerinde millî güvenlik unsurlarını yeniden gözden geçirmelerine neden olmuştur. Uluslararası güvenlik anlayışını yeni bir restorasyona iten 9/11 saldırıları, küresel terörizm tehdidi ile mücadele için de güvenlik kavramının farklı perspektiflerde yeniden gözden geçirilmesine olanak tanımıştır. Bu saldırıların küresel güvenlik çerçevesinde ilk yansıması havacılık sektöründe görülmüştür. Havacılık sektöründe güvenlik anlayışının devletler arasında koordinasyon sağlanan bir sistematığe dönüşümüne ve istihbarat anlayışında da devletler arası iş birliğine giden sürece öncülük etmesine 11 Eylül'ün imkân sağladığı söylenebilir. Keza istihbarat alanı, iş birliği hususunun en zor gerçekleştirildiği alan olmasına karşın, söz konusu millî güvenlik olduğunda, bilgi paylaşımını gerekli kılmış ve uluslararası iş birliğine giden sürece öncülük etmiştir. 21. yüzyılın en büyük risk unsuru küresel terörizm tehdididir. Devletlerin iş birliği çerçevesinde mücadele etmesi gereken en önemli alan küresel terörizm riski ve küresel terörizmin neden olduğu vahim tablodur. 4 Ağustos 2020'de Beyrut'ta gerçek-

leşen patlamada sıklet merkezi olarak Beyrut Limanı belirlenmiş ve şehrin en önemli geçim kaynağı tahrip edilmiştir. Ancak bu terör saldırısının hedeflediği Lübnan Cumhuriyeti'nin millî güvenliğinin ötesinde bu saldırının ardından ortaya çıkabilecek yeni güvenlik sonuçları olabilir. Bu durumda akıllara "Beyrut'ta gerçekleşen patlama yeni dönemin 11 Eylül senaryosu mu?" sorusunu getirmiştir. Zira sıklet merkezi olarak Beyrut Limanı'nın tercih edilmiş olması stratejik olarak incelendiğinde devletlerin liman güvenliği çerçevesinde iş birliğine gitmesine neden olabilecek bir sonuca ev sahipliği yapabilir. Bunun yanında ulus-devletlerin limanlarını Kitle İmha Silahları (KİS) ve bomba yapımında kullanılan patlayıcı maddelerin sığınağı haline getirmiş olmaları bir diğer küresel güvenlik tehdididir. Küresel terörizm tehdidine karşı ulus-devletler ve istihbarat birimleri koordineli bir şekilde çalışmalı ve bu riske karşı gereken reaksiyon gösterilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Küresel Terörizm, Küresel Güvenlik, 11 Eylül, Lübnan, Beyrut Limanı.

REMAPPING THE BATTLEFIELDS WITH ELECTRONIC WARFARE

Sarmad Ali KHAN

Research Fellow, South Asian Strategic Stability Institute (SASSI) University, Islamabad
Pakistan

ABSTRACT

Military planning and operations have continuously evolved with the development of sophisticated arms, ammunition and technological advancements. Landwarfare, in particular, has remained dependent on critical technologies and force multipliers to conduct accurate and effective operations. The use of electromagnetic spectrum in military operations transformed the whole outlook of battlefields creating situational awareness, inducing battlefield transparency and augmenting the role of unconventional technologies. Militaries around the world have adopted Electronic Warfare (EW) in their doctrines and operations. Countries like the United States, Russia, China and organizations such as North Atlantic Treaty Organization (NATO) have established dedicated electronic warfare units / departments to aid the operations of their armed forces. With inclusion of joint and integrated operational and command and control (C2) structures in armed forces, the role and scope of electronic warfare (EW) enhanced. The role of electronic warfare (EW) remains pivotal as integrated and joint operations cannot be executed effectively without the involvement of EW capabilities. Russian employment of EW in Eastern Flank of Europe, America's EW usage to neutralize anti-access/area denial (A2/AD) threats, China's linkage

of EW with cyberspace and space in an overarching framework and NATO's use of its EW capabilities in contingencies around the world highlight the importance of electronic warfare in modern warfare. Similarly, Indian armed forces have also integrated Non-Contact Warfare (NCW) with Hybrid Warfare for maintaining better COMINT and SIGINT. The practical manifestation of EW has been seen in various warzones of Gulf and South Asia including in Gulf War, Afghanistan and Iraq by both state and non-state actors enabling them to either achieve desired results or neutralized threats from the adversaries. The interconnectedness of EW with cyber, space and other cutting-edge technologies makes EW capabilities as the core component of Non-Contact Warfare. For full spectrum conventional and unconventional operations, sophisticated EW capabilities must be maintained by any military.

Keywords: Electronic Warfare (EW), Military, Non-Contact Warfare (NCW), Battlefield Transparency

SECURITIZATION TRANSFORMATIONS THROUGH HEALTHCARE: SINGAPORE AS A CASE STUDY

Sila ELGIN

MA Student, Social Sciences University of Ankara, Turkey, ORCID: 0000-0002-4338-6885

ABSTRACT

The COVID-19 pandemic has once again proven our systems need to go through an extensive check-up to ensure their sustainability in times of crisis. One area, healthcare infrastructure, has especially proven to be of utmost importance in the context of public health and safety. This is where we see that health infrastructure can and should be considered as a basis for security transformations; and that there is a need for prioritizing healthcare as a security measure. This can be further asserted by taking Singapore as a case study. Singapore had its worst dengue fever outbreak in 2020, the same year it found itself in turmoil due to COVID-19. A mosquito-borne virus, Singapore has been actively dealing with it for many decades, the outbreak in 2015 is considered the second-worst outbreak since SARS. Climate change has severely impacted their ability to breed more due to the increased humidity levels in Singapore, making it a pressing issue for the government to stop their spread. They issue fines to those who have allowed mosquitoes to breed, and also take steps to remove mosquito habitats altogether. Four notable strains are present, the current has not been seen in almost 3 decades. It is less common,

so the country is less prepared to deal with it and the population is also not immune to it. Coupled with COVID-19, the country's health system is now under extreme duress. States need healthcare infrastructure that can withstand historical and ongoing crises while also ensuring it can handle a new pandemic in the event of another outbreak. Not only in terms of healthcare but also on a policy level, the intersection of healthcare infrastructure and security systems must show a multi-level approach to identify gaps in their government policies that can be modified before an incoming pandemic.

Keywords: Singapore, Dengue Fever, Security Transformations, Healthcare Securitization, Public Health

THE MACKINDER-DOCTRINE AS THE BASEMENT OF NATO'S GEOPOLITICS SUPPLEMENTED BY THE RE-ESTABLISHING OF THE INTERMARIUM-CONCEPT: A COMPREHENSIVE ANALYSIS

Andreas WISUSCHIL

Geopolitical Consulting

The speech will explain the Doctrine invented by the British Geopolitician Halford MacKINDER more than 100 years ago, which defined it as the core-goal of the dominating Sea-World-Power to split Europe and Russia. In order to avoid a unification of the Eurasian Landbridge which would cause massive challenge by the then established Land-World-Power Eurasia to the ruling Sea-World-Power: Formerly the British Empire - the USA today.

Showing the content of these teaching and putting it into its historically context, the speech will reveal the very far reaching meaning of these strategy which ment the casus belli in concern to the 1st Worldwar and the 2nd Worldwar in addition. On these informational basement the speech will show and prove that these more than 100 years old strategy of the Sea-World-Power has been adopted by the NATO since its very founding, has dominated the whole NATO-Activities during the whole period of the Cold War: And is now reaching a peak of importance again - since the "Euromaidan-Overthrough" in Ukraine in the year of 2014. In these context the speaker will analyse the most important cornerstones set by the NATO since these year of 2014 - resulting in an re-establishing of a NATOspecifically Intermarium-Concept. Hereby the speech will reveal what stands beyond these

concept of a totally and finally split of Russia and Europe - and how it will become realized by the NATO-Strategists. Facing these analysis the speech then will research, if and how far these NATOConcepts are meeting the Security-Policy-demands of Turkey, what role Turkey could play within these geopolitically context and what the speaker himself would counsel to Turkey in these issue. The speech will propose a sovereign Turkish strategy to become run as an own one: Staying to be a NATO-member for purely Defensepurposes - but to be a counting Security-Partner of Russia and China in a parallel way in order to ensure World-Peace.

Keywords: MacKINDER-Doctrine; Intermarium-Concept; NATO-Geopolitics; Turkey; Russia.

Remark: For these speech the speakers asks to get 30 minutes of speling-time permitted by the Organizers, please. Due to the complexity such a duration is urgently needed to provide a usefully analysis of these very important topic.

© 04. May 2020; by Andreas Wisuschil; Wisuschil - ; Munich

CULTURAL DIPLOMACY IN A POST COVID WORLD: CULTURAL LINKAGES BETWEEN TURKEY AND LADAKH

Zainab AHTER

Soft power is the ability to influence a country's policy through its culture and people-to-people diplomacy (P2P). Cultural diplomacy has been a nation's backbone and as a result, public diplomacy has become a more, not less, a significant component of every nation's international relations and influence, serving as it does as a critical, collective linkage between policy and people, domestic and international. Culture and P2P diplomacy till now is considered effective when it is practically felt or experienced, however, the pandemic has changed the whole scenario and it has created a need for a parallel platform (mostly online) to continue the cultural diplomacy between nations. It comes with its own share of challenges to adopting a new version 2.0 of cultural diplomacy, and it needs to be asked if this version will really be effective the tool of cultural diplomacy.

As a case study this paper explores the possibility of establishing connections between Ladakh and Turkey-based on historical accounts of the silk route. Due to its geostrategic location, historically Ladakh had a great significance as an important ancient trade route for the great caravans of the Silk route. It was the melting point of culture as it connected India with the Central Asian regions. The presence of the two-humped camels in Hunder, Nubra valley is a living example of

this connection. There was a special connection of Ladakh to Turkestan (**Land of Turks in Central Asia**). This paper aims to find out how will this crisis be a catalyst for reshaping a nation's cultural diplomacy resolve and capability? And find out is there an interest to digitize the historical accounts in Ladakh to establish a connection to Turkey and prove that Islam was exported to Ladakh from Turkestan via silk route?

SALGINLA MÜCADELEDE KRİZ YÖNETİMİNİN ESASLARI

Dr. Ali Bilgin VARLIK

Öğr. Üyesi, İstanbul Arel Üniversitesi
ORCID:0000-0002-5265-2321

ÖZ

Salgın ortamının yarattığı; belirsizlik, istikrarsızlık ve kayıpların, krizin gelip geçici bir durum olduğunu varsayan geleneksel kriz yönetim anlayışı ile üstesinden gelinebilmesi büyük ölçüde mümkün değildir. Bu nedenle, her durum ve koşulda salgınlara dayanıklı ya da bağımsız bir yapının oluşturulması gerekmektedir. Bu ise salgınla mücadele kriz yönetim anlayışının daha geniş ve derin bir bağlamda yeniden değerlendirilmesini gerektirir. Salgınlarla mücadele insani güvenliğin başlıca uğraş alanlarından birini oluşturur. Bu yönüyle geleneksel güvenlik anlayışının ötesinde bir yer işgal eder. Güvenlik anlayışındaki değişimler devletlerin temel güvenlik reflekslerinde askeri güvenliği önceleyen yapının değişimine henüz kapı aralamamıştır. Öngörülür gelecekte de bu yönde bir değişim olması beklenmemelidir. Bu hal devlet aygıtının salgınlarla mücadelede etkin bir kriz yönetim anlayışına geçişini sağlayan zihniyet değişimini zorlaştırmaktadır. Bu bildiride bu tür bir bakışın esasları açıklanmaktadır. Bu maksatla öncelikle kriz durumu analiz edilmiştir. Müteakiben salgınların güvenliğe olan etkileri ana başlıklarıyla ele alınmıştır. Önerilen salgınla mücadele kriz yönetim mimarisi; salgınların tehdit tanımlamasını esas alan üç esas üzerine inşa edilmiştir. Bunlar: 1) Kriz

yönetimine yatkın devlet yapılanması düzenlemeleri 2) Kriz yönetimi için örgütlenme 3) Alt sistemler vasıtasıyla sağlanan kriz yönetimi işlevleridir. Bu esaslardan birincisi, siyasi, sosyal, ekonomik, kurumsal ve hukuki yapılar başta olmak üzere doğrudan devletin oluşum ve işleyişi ile ilgilidir. Bu bildiride önerilen değişimin ana konusu, kriz yönetimine uygun devlet yapılanması ile; kriz yönetim merkez, kurum, tesis ve düzenlemelerinin ötesinde ve üzerinde bir alanı kapsayan bir dönüşüme olan ihtiyacı vurgulamasıdır. Bu temel yapının üzerine kurulan kriz yönetimi için örgütlenme ise siyasi-stratejik-operatif-taktik-teknik seviyelerde ele alınmıştır. Bu her bir seviyenin planlama ve eylem süreçleri kriz öncesi-esnasında-sonrasında olmak üzere kapsayıcı bir şekilde yapılandırılmıştır. Bu örgütlenme için geliştirilen model Türkiye örneği üzerinden çatılmıştır. Kriz yönetimi işlevlerini yerine getirecek olan alt sistemlerin asgari: erken ikaz ihbar ve uyarı, istihbarat, planlama, lojistik, bilişim, eğitim-öğretim sistemi ve iletişim sistemlerinden meydana gelmesi gerektiği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Salgın, pandemi, CO-VID-19, kriz, kriz yönetimi.

KOVID19 SONRASI YENİ NORMAL VE POLİS FAALİYETLERİNDE YAŞANACAK OLASI DÖNÜŞÜMLER ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Dr. Öğr. Üyesi Hüdayi SAYIN

Devlet, belirli bir sınır içinde ulusal birliği sağlamış toplulukların siyasal organizasyonu olarak tanımlanır. Fransız düşünür Foucault'a göre devlet iktidarının rasyonalitesi "Devlet Akli" ve "Polis Teorisi" şeklinde iki doktrin ile formüle edilmiştir. "Devlet Akli", devlet yönetiminin ilke ve yöntemlerini, "Polis Teorisi" ise devlet faaliyetlerinin nesnesi olan şeylerin doğasını, amaçlarını ve bunlara erişiren araçların genel biçimidir. Foucault'a göre, polis faaliyetleri toplumsal iletişimin motorudur ve önermelerini De Lamare'den mülhem sürdürür: Polis, din; ahlak; sağlık; ihtiyaç maddeleri; yollar, caddeler, şehir binaları; kamu güvenliği; serbest meslekler (sanat ve bilim); ticaret; fabrikalar; erkek hizmetçiler ve emekçiler; yoksullar başlıkları ile onbir alanı gözetir. Bu bağlamı ile polis, ortaya çıkışından günümüze suç eylemlerinden çok, toplumsal düzeni koruma faaliyetlerinin aracıdır. Polis bilimleri araştırmacısı Bayley'e göre "polis suçu önlemez/ önleyemez", onun görevi toplumsal düzeni restore etmek ve genel yardım sağlamaktır.

Dünya ve Çin'in büyük metropollerinden Wuhan'da ortaya çıkan ve Ocak 2020 ortalarında tanımlanıp, Dünya Sağlık Örgütü'nce 11 Mart 2020'de küresel pandemi ilan edilmesine neden olan Kovid19 virüsü yayılma hızı ve öldürücülüğü ile küresel çapta değişikliklere neden olmuştur. Virüsün yayılım hızını yavaşlatmak ve böylece ülkesel sağlık sistemleri-

nin işlerliğini korumak üzere alınan tedbirler iç güvenlik ötesi bir yaklaşım ile yürütülmek zorunda kalmıştır. Devletler, öncelikle sınırlarını kapatmış, sonrasında ülkesel boyutlarda karantina dahil kısıtlayıcı önlemlere başvurmuştur. Virüsün ortaya çıktığı 2020 başından itibaren "hijyen, maske ve sosyal mesafe" şeklinde mottolaşan bir yaşam prensipleri silsilesi ortaya atılmış ve gündelik yaşamın bütün boyutları yeniden düzenlenmek zorunda kalmıştır. Doğal olarak bu "yeni normal" polis faaliyetlerinin de yeniden düzenlenmesini getirmektedir.

Türk Polis Teşkilatı'nın görev ve sorumluluklarını belirleyen Polis Vazife Ve Salihiyet Kanunu'na (PVSK) göre polis, hükümet emirlerine uyulmasını ve kamu düzenini sağlamak ve ikincil olarak işlenmiş suçlarda gerekli kovuşturmayı yürütmek şeklinde "iki kısım" ile görevlidir. Emniyet Teşkilat Kanunu'na (ETK) göre ise polis, idari, siyasi ve adli kısımlara ayrılır. Birinci sırada yer alan idari polis, "içtimai ve umumi intizamı temin" ile görevlidir.

Bu bildiri boyunca, yukarıda çerçevesi çizilen polis faaliyetlerinin Kovid19 pandemisi sonrası ortaya çıkan "yeni normal"de nasıl bir seyir izlediği ve olası dönüşümleri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kovid19, Yeni Normal, Güvenlikte Dönüşümler, Kamu Düzeni, Polis

COVID-19 KÜRESEL SALGINININ AİLE İÇİ VE KADINA YÖNELİK ŞİDDET SUÇLARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Murat KOÇANLI

Öğretim Üyesi, Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi (JSGA) Araştırma Merkezleri Müdürlüğü, Suç Araştırma Merkezi Amiri, Ankara, Türkiye. e-posta: mkocanlı@jandarma.gov.tr
ORCID: 0000-0003-3571-7565

Emre OĞUR

Araştırma Görevlisi, Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi (JSGA) Araştırma Merkezleri Müdürlüğü, Suç Araştırma Merkezi, Ankara, Türkiye. e-posta: emreogur@jandarma.gov.tr
ORCID: 0000-0001-5413-0693

2019 yılının son günlerinde Çin'in Hubei eyaletine bağlı Wuhan şehrinde ortaya çıkan yeni tip koronavirüs (covid-19), 2020 yılının ilk çeyreğinde dünya genelinde yayılarak küresel salgın (pandemi) haline gelmiştir. İlk etapta, küresel boyutta yayılan virüsün kaynağının Wuhan şehrindeki hayvan pazarında satılan yarasalar olduğu görüşü ortaya atılmış olsa da bu virüsün kaynağına ilişkin kanıtlanmış bir görüş bulunmamaktadır. Covid-19 hakkında bilinen en net husus, bu virüsün insandan insana damlacık yoluyla bulaştığı ve solunum organlarını hedef alarak, özellikle kronik rahatsızlığı bulunan kişilerde daha yüksek oranda olmak üzere ölümcül olduğudur.

Covid-19, küresel salgın düzeyinde etki göstermesiyle birlikte hayatın birçok alanına etki etmiştir. Bu süreçte, her düzeyde eğitim kurumu örgün eğitim yöntemini terk ederek uzaktan eğitim yöntemlerini uygulamaya geçirmiş, dünya genelinde seyahat ve sokağa çıkma yasakları ilan edilmiş, kamu ve özel sektör çalışanları için esnek ve dönüşümlü çalışma programları düzenlenmiştir. Küresel salgın sürecinin devletler tarafından yönetimi ve stratejik kararların uygulamaya konulması noktasında bilim insanlarının görüşlerine de başvurulmuştur.

İnsan yaşamının birçok alanına etki eden co-

vid-19 virüsünün; suç sayıları, suç türleri ve suç işleme yöntemleri üzerinde de etkili olduğu hususu yapılan araştırmalar sonucunda ortaya konulan bir gerçektir. Bu dönemde uygulanan sokağa çıkma yasakları ve seyahat yasakları ile bu yasakların kolluk kuvvetleri marifetiyle denetim altına alınması sonucunda, suçluların suç işleme alanları daralmış ve yaşam alanlarında işlenen suç sayılarının artış gösterdiği görülmüştür. Covid-19 küresel salgını ile birlikte, bireylerin evde geçirdikleri süre ve ev halkı ile olan etkileşimlerinin artması, önüne geçilmesi hususunda ülkemizde yoğun çabaların sarf edildiği "Aile İçi ve Kadına Yönelik Şiddet" kapsamındaki suçların da seyrine etki etmiştir.

Bu çalışmada, Türkiye'de jandarma sorumluluk bölgesindeki 2019 yılının asayiş suçları içerisinde "Aile İçi ve Kadına Yönelik Şiddet" kapsamındaki suçların yerinin tespit edilerek, covid-19 sürecindeki suç sayıları ve suç oranları ile karşılaştırmalı analizlerinin yapılması ve araştırma kapsamına dâhil edilen (12) ülkedeki durum da göz önünde bulundurulularak bu konuda alınması gereken tedbirlerin ortaya konulması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aile İçi ve Kadına Yönelik Şiddet, Covid-19, Jandarma, Kolluk, Suç.

ASSESSMENT OF THE EFFECTS OF THE COVID-19 GLOBAL EPIDEMIC ON DOMESTIC AND VIOLENCE AGAINST WOMEN

Murat KOÇANLI

Faculty Member, Directorate of Gendarmerie and Coast Guard Academy (JSGA) Research Centers, Director of Crime Research Center, Ankara, Turkey. e-mail: mkocanli@jandarma. ORCID: 0000-0003-3571-7565

Emre OĞUR

Research Assistant, Directorate of Gendarmerie and Coast Guard Academy Research Centers, Crime Research Center, Ankara, Turkey. e-mail: emreogur@jandarma.gov.tr ORCID: 0000-0001-5413-0693

A new type of coronavirus (covid-19), which emerged in Wuhan, Hubei province, China in the last days of 2019, spread worldwide in the first quarter of 2020 and became a global epidemic (pandemic). Although it has been suggested in the first place that the source of the virus spreading globally is bats sold at the animal market in Wuhan city, there is no proven opinion on the source of this virus. The clearest known aspect about Covid-19 is that this virus is transmitted from person to person by droplets and is fatal by targeting the respiratory organs, especially at a higher rate in people with chronic conditions.

Covid-19 has affected many areas of life with its global epidemic level effect. In this process, educational institutions at all levels of formal education by abandoning the method to practice the methods of Distance Education had declared curfews and travel across the world, public and private sector employees flexible work schedules and alternate arranged. At the point of managing the global epidemic process by states and implementing strategic decisions, the opinions of scientists have also been appealed.

Covid-19 virus, which affects many areas of human life, is also effective on the number of

crimes, types of crimes and methods of committing crimes. As a result of curfew and travel bans imposed during this period and the control of these bans by law enforcement agencies, the areas of crime of criminals have narrowed and the number of crimes committed in their living areas has increased. Along with the global epidemic of Covid-19, the increased time spent by individuals at home and their interaction with the household also affected the course of crimes within the scope of "domestic and violence against women", in which intensive efforts were made in our country to prevent it.

In this study, in Turkey, the gendarmerie in the region of 2019 the responsibility of public order crimes "and violence against women in the family" is determined and the location of the fault within the scope, covid-19th and comparative analysis of crime rates the crime rate in the process and research are included in the scope of (12) by considering the situation in the country was conducted to develop the measures that should be taken in this regard.

Key Words: Domestic and Violence Against Women, Covid-19, Gendarmerie, Law Enforcement, Crime.